**Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet**

►**B**

# RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 40/94
## av den 20 december 1993
## om gemenskapsvarumärken

(EGT L 11, 14.1.1994, s. 1)

Ändrad genom:

| | | Officiella tidningen | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | sida | datum |
| ►**M1** | Rådets förordning (EG) nr 3288/94 av den 22 december 1994 | L 349 | 83 | 31.12.1994 |
| ►**M2** | Rådets förordning (EG) nr 807/2003 av den 14 april 2003 | L 122 | 36 | 16.5.2003 |
| ►**M3** | Rådets förordning (EG) nr 1653/2003 av den 18 juni 2003 | L 245 | 36 | 29.9.2003 |

▼B

# RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 40/94
## av den 20 december 1993
## om gemenskapsvarumärken

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS (SIC! UNIONENS) RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

En harmonisk utveckling av de ekonomiska aktiviteterna bör främjas i hela gemenskapen, liksom en fortsatt och balanserad tillväxt genom förverkligandet av en väl fungerande inre marknad med villkor som motsvarar de på en nationell marknad. För att kunna förverkliga en sådan marknad och stärka dess enhetlighet, krävs det inte bara att hindren för den fria rörligheten för varor och tjänster avskaffas och att det införs en ordning som säkerställer att konkurrensen inte snedvrids, utan också att de rättsliga förhållandena är sådana att företagen utan dröjsmål kan anpassa tillverkningen och distributionen av varor eller tillhandahållandet av tjänster till gemenskapens förhållanden. Bland de medel som företagen bör ha tillgång till för att kunna genomföra detta, återfinns varumärken som gör det möjligt att särskilja företags varor och tjänster på samma sätt inom hela gemenskapen, oavsett gränser.

En gemenskapsåtgärd som förefaller vara nödvändig för att de ovan nämnda målen skall kunna uppnås är att skapa en gemenskapsordning för varumärken som innebär att företag genom ett enda förfarande kan förvärva gemenskapsvarumärken som åtnjuter samma skydd och får rättsverkan i hela gemenskapen. Principen om gemenskapsvarumärkens enhetliga karaktär skall gälla om inget annat sägs i denna förordning.

Tillnärmning av nationell lagstiftning är inte tillräckligt för att avskaffa det hinder i form av territoriell begränsning av de rättigheter som medlemsstaternas respektive lagstiftning ger varumärkesinnehavare. För att företagen skall ha möjlighet att bedriva sin verksamhet utan begränsningar på hela den gemensamma marknaden krävs det att det införs varumärken som regleras med hjälp av enhetliga gemenskapsbestämmelser vilka är direkt tillämpliga i alla medlemsstater.

Eftersom fördraget inte innehåller särskilda befogenheter för att skapa sådana rättsakter, bör artikel 235 i fördraget tillämpas.

Gemenskapsbestämmelser om varumärken kan dock inte ersätta medlemsstaternas varumärkeslagar. Det förefaller i själva verket inte vara rimligt att företagen skall vara skyldiga att ansöka om att deras varumärken registreras som gemenskapsvarumärken, eftersom nationella varumärken även i fortsättningen kommer att vara nödvändiga för de företag som inte vill att deras varumärken skall vara skyddade på gemenskapsnivå.

Rätten till ett gemenskapsvarumärke kan endast förvärvas genom registrering och sådan skall vägras särskilt om varumärket saknar särskiljningsförmåga, om det är olagligt eller om äldre rättigheter hindrar registrering.

Det skydd som följer av gemenskapsvarumärket, vars funktion framförallt är att garantera att varumärket anger ursprunget, är absolut om

([1]) EGT nr C 351, 31.12.1980, s. 1 och EGT nr C 320, 31.8.1984, s. 1.
([2]) EGT nr C 307, 14.11.1983, s. 46 och EGT nr C 280, 28.10.1991, s. 153.
([3]) EGT nr C 310, 30.11.1981, s. 22.

▼B

det råder identitet mellan varumärket och kännetecknet och mellan varorna eller tjänsterna. Skyddet gäller också vid likhet mellan varumärket och kännetecknet och mellan varorna eller tjänsterna. Begreppet likhet bör tolkas i förhållande till risken för förväxling. En särskild förutsättning för skydd är att det finns en risk för förväxling. Denna risk måste bedömas mot bakgrund av en lång rad faktorer, särskilt i hur hög grad varumärket är känt på marknaden, den association som det använda eller registrerade kännetecknet framkallar, graden av likhet mellan varumärket och kännetecknet samt mellan de ifrågavarande varorna eller tjänsterna.

Det följer av principen om fri rörlighet för varor att innehavaren av ett gemenskapsvarumärke inte skall ha rätt att förbjuda att tredje man använder det när det gäller varor som har satts i omlopp inom gemenskapen med detta varumärke, antingen av innehavaren själv eller med dennes medgivande, om det inte finns väl grundade skäl för innehavaren att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna.

Det är endast berättigat att skydda gemenskapsvarumärken och att skydda äldre registrerade varumärken mot gemenskapsvarumärken i den utsträckning som dessa varumärken faktiskt används.

Ett gemenskapsvarumärke bör kunna anses som ett särskilt förmögenhetsobjekt utan samband med det företag vars varor och tjänster det betecknar. Varumärket bör därför kunna överlåtas under förutsättning att allmänheten inte vilseleds genom överlåtelsen. Det bör vidare kunna ställas som säkerhet till förmån för tredje man eller bli föremål för licenser.

Det behövs en administrativ ordning på gemenskapsnivå för att de varumärkesbestämmelser som införs genom denna förordning skall kunna tillämpas på alla varumärken. Det är därför nödvändigt att det, inom ramen för gemenskapens nuvarande institutionella struktur och fördelning av befogenheter upprättas en byrå för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) som tekniskt sett är självständig och som är tillräckligt oberoende i rättsligt, administrativt och ekonomiskt hänseende. Av denna anledning är det nödvändigt och lämpligt att byrån får ställning som ett gemenskapsorgan som är juridisk person och med de genomförandebefogenheter som anges i denna förordning, inom ramen för gemenskapsrätten och utan att det påverkar de befogenheter som gemenskapens institutioner har.

Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av de beslut som fattas av byrån åtnjuter ett rättsligt skydd som är anpassat till varumärkesrättens särskilda karaktär. För detta ändamål bör granskarnas och de olika enheternas beslut kunna överklagas. Om den enhet vars beslut det förs talan mot inte ändrar sitt beslut bör den överlämna frågan till byråns överklagandenämnd för beslut. Beslut fattade av överklagandenämnden skall i sin tur kunna överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol, som skall ha behörighet att såväl ogiltigförklara som ändra det beslut mot vilket talan förts.

Enligt rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas första instansrätt ([1]), ändrat genom beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG ([2]), utövar denna som första instans de befogenheter som tillagts Europeiska gemenskapernas domstol enligt fördragen om upprättandet av gemenskaperna, särskilt när det gäller talan som väcks enligt artikel 173 andra stycket i EG-fördraget, och enligt de rättsakter som antagits för att genomföra fördragen, om inte annat föreskrivs i den rättsakt som upprättar ett gemenskapsrättsligt organ. Den behörighet som genom denna förordning tilläggs Europeiska gemenskapernas domstol att ogiltigförklara och ändra besluten av överklagandenämnden bör därför utövas i första instans av första instansrätten i enlighet med nämnda beslut.

([1]) EGT nr L 319, 25.11.1988, s. 1 och rättelse i EGT nr L 241, 17.8.1989, s. 4.
([2]) EGT nr L 144, 16.6.1993, s. 21.

▼B

För att förstärka skyddet för gemenskapsvarumärken bör medlemsstaterna med beaktande av sina egna nationella system utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt, vilka skall ha behörighet att ta upp frågor om intrång i och giltighet av gemenskapsvarumärken.

Det är absolut nödvändigt att de beslut som avser giltighet av och intrång i gemenskapsvarumärken får rättsverkan i och omfattar hela gemenskapen eftersom det är det enda sättet att förhindra motstridiga beslut från domstolarna och byrån och för att säkerställa den enhetliga karaktären hos gemenskapsvarumärkena. Bestämmelserna i Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område bör tillämpas i alla mål rörande gemenskapsvarumärken, om inte annat anges i denna förordning.

I mål mellan samma parter avseende samma sak rörande ett gemenskapsvarumärke och parallella nationella varumärken bör motstridiga avgöranden undvikas. När talan väcks i flera fall i en och samma medlemsstat bör därför medlen för att uppnå detta syfte sökas i de nationella rättegångsreglerna, vilka inte påverkas av denna förordning, men om talan väcks i flera fall i olika medlemsstater, synes de bestämmelser som bygger på bestämmelserna i den ovannämnda Brysselkonventionen om litispendens och konnexitet vara lämpliga.

För att säkerställa att byrån är fullständigt oberoende och självständig får det anses nödvändigt att den ges en egen budget vars intäkter huvudsakligen härrör från avgifter att betalas av de som använder systemet. Gemenskapens budgetförfarande bör emellertid tillämpas när det gäller anslag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Vidare bör räkenskaperna granskas av revisionsrätten.

För att kunna tillämpa förordningen bör det fastställas bestämmelser för genomförandet särskilt när det gäller antagande och ändring av en avgiftsförordning och tillämpningsföreskrifterna. Sådana bestämmelser bör antas av kommissionen biträdd av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna i enlighet med de förfaranderegler som fastställs i artikel 2, förfarande III variant b) i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

## AVDELNING I

## ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

### *Artikel 1*

### Gemenskapsvarumärke

1. Varumärken för varor eller tjänster som registrerats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning kallas i fortsättningen ”gemenskapsvarumärken”.

2. Ett gemenskapsvarumärke skall ha en enhetlig karaktär. Det skall ha samma rättsverkan i hela gemenskapen: det får inte registreras, överlåtas eller avstås ifrån eller bli föremål för beslut om upphävande av innehavarens rättigheter eller förklaras ogiltigt, inte heller får dess användning förbjudas om det inte gäller för hela gemenskapen. Denna princip skall gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

### *Artikel 2*

### Byrån

En byrå för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), i fortsättningen kallad ”byrån”, upprättas härmed.

([1]) EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.

▼B

*Artikel 3*

**Rättslig handlingsförmåga**

Med juridiska personer skall i denna förordning avses företag, samfund eller annan juridisk enhet som enligt den lag som reglerar dess ställning har rätt att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av samtliga slag, att ingå avtal eller utöva andra rättshandlingar och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

AVDELNING II

**BESTÄMMELSER OM VARUMÄRKEN**

AVSNITT 1

**DEFINITION OCH FÖRVÄRV AV GEMENSKAPSVARUMÄRKE**

*Artikel 4*

**Kännetecken som kan utgöra ett gemenskapsvarumärke**

Ett gemenskapsvarumärke kan utgöras av alla kännetecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, formen på en vara eller dess utstyrsel, förutsatt att kännetecknet i fråga kan särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags.

*Artikel 5*

**Innehavare av gemenskapsvarumärken**

1. Gemenskapsvarumärken kan innehas av fysiska och juridiska personer, däribland myndigheter och andra offentliga organ, som är

a) medborgare eller hemmahörande i medlemsstaterna, eller

▼M1

b) medborgare i andra stater som är anslutna till Pariskonventionen om industriellt rättsskydd, härefter kallad ”Pariskonventionen”, eller Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen.

▼B

c) medborgare eller hemmahörande i stater som inte är anslutna till Pariskonventionen men som har sitt hemvist eller säte eller som bedriver regelmässig industriell eller kommersiell verksamhet på gemenskapens territorium eller i en stat som är ansluten till Pariskonventionen, eller

▼M1

d) medborgare, andra än de som anges under punkt c, i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen eller Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen och som, enligt offentliggjorda resultat, ger medborgare i alla medlemsstaterna samma skydd för varumärken som den ger sina egna medborgare och om medborgarna i medlemsstaterna anmodas att bevisa registrering i ursprungslandet, erkänner registreringen av gemenskapsvarumärke som sådant bevis.

▼B

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall statslösa personer enligt definitionen i artikel 1 i Konventionen angående statslösa personers rättsliga ställning, undertecknad i New York den 28 september 1954, och flyktingar enligt definitionen i artikel 1 i Konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951 och ändrad genom Protokollet angående flyktingars rättsliga ställning, undertecknat i New York den 31 januari 1967, anses som medborgare i den stat där de har sin stadigvarande bostad.

3. De som är medborgare eller hemmahörande i en stat som omfattas av punkt 1 d) skall lägga fram bevis om att det varumärke för vilket ansökan om gemenskapsvarumärke har ingivits är registrerat i ursprungsstaten, om inte varumärken som innehas av medborgare eller hemmahörande i medlemsstaterna, enligt offentliggjorda undersökningar, kan registreras i ursprungsstaten i fråga utan att det är

▼B

nödvändigt att lägga fram bevis om tidigare registrering som gemenskapsvarumärke eller som nationellt varumärke i en medlemsstat.

*Artikel 6*

**Förvärv av rätt till gemenskapsvarumärke**

Ett gemenskapsvarumärke förvärvas genom registrering.

*Artikel 7*

**Absoluta registreringshinder**

1. Följande får inte registreras:

a) Kännetecken som inte uppfyller kraven i artikel 4.

b) Varumärken som saknar särskiljningsförmåga.

c) Varumärken som endast består av kännetecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.

d) Varumärken som består av endast kännetecken eller upplysningar vilka i det dagliga språkbruket eller enligt branschens vedertagna handelsbruk kommit att bli en sedvanlig beteckning för varan eller tjänsten.

e) Kännetecken som endast består av

i) en form som följer av varans art, eller

ii) en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat, eller

iii) en form som ger varan ett betydande värde.

f) Varumärken som strider mot allmän ordning eller mot allmän moral.

g) Varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten t.ex. med avseende på varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung.

h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som skall vägras registrering i enlighet med artikel 6b i Pariskonventionen.

i) Varumärken som innehåller andra kännetecken, emblem eller vapen än dem som omfattas av artikel 6b i Pariskonventionen och som är av särskilt allmänt intresse, om inte vederbörande myndigheter godkänt deras registrering.

▼M1

j) varumärken för viner som innehåller eller består av en geografisk beteckning som identifierar vin eller varumärken för spritdrycker som innehåller eller består av en geografisk beteckning som identifierar sprit när dessa viner och spritdrycker inte har detta ursprung.

▼B

2. Punkt 1 skall tillämpas även om registreringshindren endast finns i endast en del av gemenskapen.

3. Punkterna 1 b), c) och d) skall inte tillämpas om varumärket till följd av dess användning har uppnått en särskiljningsförmåga i fråga om de varor eller tjänster för vilka det ansöks om registrering.

*Artikel 8*

**Relativa registreringshinder**

1. Om innehavaren av ett äldre varumärke invänder skall det varumärke som ansökan gäller inte kunna registeras

a) om det är identiskt med det äldre varumärket och de varor eller tjänster som varumärket har ansökts för är identiska med de varor eller tjänster för vilka det äldre varumärket är skyddat,

b) om det - på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av varumärkena

▼B

är identiska eller är av liknande slag - föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.

2. Med äldre varumärken avses i punkt 1

a) följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket, med vederbörlig hänsyn tagen till de anspråk som kan göras på prioritet för dessa varumärken:

i) Gemenskapsvarumärken.

ii) Varumärken som har registrerats i en medlemsstat eller, vad avser Belgien, Luxemburg eller Nederländerna, hos Benelux varumärkesbyrå.

iii) Varumärken som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i medlemsstaten ifråga.

b) Ansökan om varumärken som avses i punkt a) under förutsättning att de registreras.

c) Varumärken som, vid tidpunkten för ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke eller, i förekommande fall, vid tidpunkten för begäran om prioritet med avseende på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket, är välkända i en medlemsstat, i den betydelse som ordet välkänt ges i artikel 6a i Pariskonventionen.

3. Efter invändning från varumärkesinnehavaren får ett varumärke inte registreras när ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren ansöker om registrering av detta i sitt eget namn utan innehavarens medgivande om ombudet eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande.

4. Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat kännetecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån, enligt tillämplig nationell lagstiftning om detta kännetecken,

a) rätten till kännetecknet har förvärvats före tidpunkten för ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket eller i förekommande fall tidpunkten för den prioritet som åberopas som grund för ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket eller,

b) kännetecknet ger innehavaren rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke.

5. Dessutom gäller att, efter invändning från innehavaren av ett äldre varumärke enligt punkt 2, det varumärke som ansökan om registrering avser inte får registreras om det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och avses bli registrerat för varor eller tjänster som inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, när - i fråga om ett äldre gemenskapsvarumärke - det är känt i gemenskapen, eller, när - i fråga om ett äldre nationellt varumärke - det är känt i medlemsstaten ifråga, och användningen av det varumärke som ansökan avser utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

AVSNITT 2

**GEMENSKAPSVARUMÄRKENS RÄTTSVERKAN**

*Artikel 9*

**Rättigheter som är knutna till ett gemenskapsvarumärke**

1. Ett gemenskapsvarumärke ger innehavaren ensamrätt. Innehavaren har rätt att förhindra tredje man som inte har hans medgivande att i näringsverksamhet använda

a) ett kännetecken som är identiskt med gemenskapsvarumärket för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat,

▼B

b) ett kännetecken som är identiskt med eller liknar gemenskapsvarumärket om de varor eller tjänster som omfattas av varumärket är identiska med eller av liknande slag som dem som omfattas av kännetecknet, och detta kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan kännetecknet och varumärket,

c) ett kännetecken som är identiskt med eller liknar gemenskapsvarumärket med avseende även på varor och tjänster av annat slag än dem för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, om detta är känt i gemenskapen och om användningen av kännetecknet utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för gemenskapsvarumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

2. B1.a. kan följande förbjudas enligt punkt 1:

a) att anbringa kännetecknet på varor eller deras förpackning,

b) att utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under kännetecknet,

c) att importera eller exportera varor under kännetecknet,

d) att använda kännetecknet på affärshandlingar och i reklam.

3. De rättigheter som är knutna till gemenskapsvarumärket skall gälla i förhållande till tredje man från dagen för offentliggörandet av varumärkets registrering. Skälig ersättning får emellertid krävas beträffande handlingar som företas efter offentliggörandet av en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, om handlingen efter offentliggörandet av registrering av varumärket skulle vara förbjuden på grund av detta offentliggörande. Den domstol vid vilken talan har anhängiggjorts får inte avgöra målet förrän registreringen har offentliggjorts.

*Artikel 10*

**Återgivande av gemenskapsvarumärken i lexikon**

Om återgivningen av ett gemenskapsvarumärke i ett lexikon, en encyklopedi eller ett liknande uppslagsverk ger intryck av att varumärket utgör en generisk benämning på varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat, skall utgivaren av verket på begäran av innehavaren av gemenskapsvarumärket se till att återgivningen av varumärket senast i nästa utgåva av verket åtföljs av uppgift om att det är ett registrerat varumärke.

*Artikel 11*

**Förbud att använda ett gemenskapsvarumärke som är registrerat i ett ombuds eller en företrädares namn**

När ett gemenskapsvarumärke är registrerat i ett ombuds eller en företrädares namn för den som innehar detta varumärke, utan innehavarens tillstånd, skall denne ha rätt att invända mot att hans ombud eller företrädare använder hans varumärke, om han inte har gett tillstånd till sådan användning, med mindre ombudet eller företrädaren kan visa fog för sitt handlande.

*Artikel 12*

**Begränsningar av ett gemenskapsvarumärkes rättsverkan**

Gemenskapsvarumärket ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda

a) sitt eget namn eller adress,

b) uppgifter om varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiska ursprung, tidpunkten för framställandet eller andra egenskaper,

c) varumärket om det är nödvändigt för att ange en varas eller en tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdelar,

▼B

förutsatt att tredje man handlar i enlighet med god affärssed.

*Artikel 13*

**Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett gemenskapsvarumärke**

1. Ett gemenskapsvarumärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda användningen av varumärket för varor som av innehavaren eller med hans medgivande har släppts ut på marknaden under varumärket inom gemenskapen.

2. Punkt 1 skall inte gälla när innehavaren har skälig grund att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna, särskilt när varornas beskaffenhet har förändrats eller försämrats efter att de har släppts ut på marknaden.

*Artikel 14*

**Kompletterande tillämpning av nationell rätt om intrång**

1. Gemenskapsvarumärkens rättsverkan skall endast fastställas utifrån bestämmelserna i denna förordning. I övrigt skall intrång i ett gemenskapsvarumärke regleras enligt nationell rätt om intrång i ett nationellt varumärke i enlighet med bestämmelserna i avdelning X.

2. Denna förordning skall inte hindra att talan väcks om ett gemenskapsvarumärke på grundval av medlemsstaternas bestämmelser om bl.a. skadeståndsansvar och illojal konkurrens.

3. Tillämpliga förfaranderegler skall bestämmas i enlighet med avdelning X.

AVSNITT 3

**BRUK AV GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

*Artikel 15*

**Bruk av gemenskapsvarumärken**

1. Om innehavaren av varumärket inte inom fem år efter registrering har gjort verkligt bruk av gemenskapsvarumärket i gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det registrerats, eller om sådant bruk inte skett inom en period av fem år i följd, skall gemenskapsvarumärket bli föremål för de sanktioner som bestäms i denna förordning, under förutsättning att det inte finns skälig grund för att gemenskapsvarumärket inte använts.

2. Med sådant bruk som avses i punkt 1 likställs

a) att gemenskapsvarumärket används i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets egenartade karaktär så som det registrerats,

b) att gemenskapsvarumärket i gemenskapen anbringas på varor eller deras emballage endast för exportändamål.

3. Bruk av gemenskapsvarumärket med innehavarens medgivande skall anses utgöra bruk av innehavaren.

AVSNITT 4

**GEMENSKAPSVARUMÄRKEN SOM FÖRMÖGENHETSOBJEKT**

*Artikel 16*

**Gemenskapsvarumärkens likställighet med nationella varumärken**

1. Om annat inte följer av artiklarna 17-24 skall ett gemenskapsvarumärke som förmögenhetsobjekt i sin helhet och för hela gemenskapsområdet anses som ett nationellt varumärke som registrerats i den medlemsstat i vilken enligt registret över gemenskapsvarumärken

▼B

a) innehavaren har sitt säte eller sitt hemvist vid tidpunkten ifråga, eller

b) om punkt a) inte är tillämplig, innehavaren har ett driftsställe vid tidpunkten i fråga.

2. I andra fall än de som anges i punkt 1 skall den i punkt 1 angivna medlemsstaten vara den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

3. Om två eller flera personer är införda i registret över gemenskapsvarumärken som gemensamma innehavare, skall punkt 1 gälla den av innehavarna som nämns först. Kan punkt 1 inte tillämpas på denna innehavare, skall den gälla för de därefter upptagna gemensamma innehavaren i den ordning som de nämns. Kan punkt 1 inte tillämpas på någon av de gemensamma innehavarna skall punkt 2 tilllämpas.

*Artikel 17*

**Överlåtelse**

1. Ett gemenskapsvarumärke får, oavsett om företaget överlåts, överlåtas för alla eller en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

2. En överlåtelse av ett företag i sin helhet skall innefatta överlåtelse av gemenskapsvarumärket utom när det, i enlighet med den lag som skall tillämpas på överlåtelsen, föreligger ett avtal om det motsatta eller om detta klart framgår av omständigheterna. Denna bestämmelse skall tillämpas när det föreligger en avtalsenlig förpliktelse att överlåta företaget.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall en överlåtelse av gemenskapsvarumärket ske skriftligen och undertecknas av de avtalsslutande parterna, förutom när överlåtelsen är en följd av ett beslut av en domstol; i annat fall är överlåtelsen ogiltig.

4. Om det klart framgår av överlåtelsehandlingarna att gemenskapsvarumärket på grund av överlåtelsen kommer att kunna vilseleda allmänheten, särskilt angående arten, kvaliteten eller det geografiska ursprunget hos de varor och tjänster för vilka det är registrerat, skall byrån inte registrera överlåtelsen med mindre förvärvaren ger sitt medgivande till att begränsa registreringen av gemenskapsvarumärket till de varor och tjänster för vilka det inte är vilseledande.

5. En överlåtelse skall införas i registret och offentliggöras på begäran av en av parterna.

6. Innan överlåtelsen har införts i registret kan förvärvaren inte göra gällande de rättigheter som uppstår genom gemenskapsvarumärkets registrering.

7. Om det i förhållande till byrån finns frister som skall iakttas kan förvärvaren avge de förklaringar som behövs till denna så snart registreringsansökan om överlåtelsen har ingivits till byrån.

8. Alla handlingar som i enlighet med artikel 77 skall ställas till innehavaren av gemenskapsvarumärket skall adresseras till den person som är registrerad som innehavare.

*Artikel 18*

**Överlåtelse av ett varumärke som är registrerat i ett ombuds namn**

Om ett gemenskapsvarumärke har registrerats för ett ombud eller en företrädare för innehavaren utan dennes tillstånd skall innehavaren ha rätt att begära att registreringen överlåts till honom om inte ombudet eller företrädaren visar fog för sitt handlande.

*Artikel 19*

**Sakrätt**

1. Ett gemenskapsvarumärke kan utan samband med företaget ställas som säkerhet eller bli föremål för en begränsad sakrätt.

▼B

2. På begäran av en av parterna skall de rättigheter som avses i punkt 1 bli införda i registret och offentliggöras.

*Artikel 20*

**Exekutiva åtgärder**

1. Ett gemenskapsvarumärke kan bli föremål för exekutiva åtgärder.

2. När det gäller exekutiva åtgärder som avser ett gemenskapsvarumärke skall de domstolar och myndigheter i den medlemsstat som anges i artikel 16 ha exklusiv behörighet.

3. På begäran av en av parterna skall en exekutiv åtgärd bli införd i registret och offentliggöras.

*Artikel 21*

**Konkurs och liknande förfaranden**

1. Till dess att för medlemsstaterna gemensamma bestämmelser träder i kraft på detta område kan ett gemenskapsvarumärke endast ingå i en konkurs eller liknande förfaranden i den medlemsstat där ett sådant förfarande först har inletts enligt nationell lagstiftning eller enligt de konventioner som skall tillämpas på området.

2. När ett gemenskapsvarumärke ingår i en konkurs eller ett liknande förfarande skall detta på begäran av den behöriga nationella myndigheten införas i registret och offentliggöras.

*Artikel 22*

**Licens**

1. Ett gemenskapsvarumärke kan bli föremål för licens för en del av eller alla de varor eller tjänster för vilka det är registrerat samt för hela eller viss del av gemenskapen. En licens kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.

2. Innehavaren av ett gemenskapsvarumärke kan åberopa de till varumärket knutna rättigheterna gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den av registreringen skyddade formen som varumärket får använda, arten av de varor eller tjänster för vilka licensen är utfärdad, området inom vilket varumärket får användas eller kvaliteten på de av licenstagaren tillverkade varorna eller tillhandahållna tjänsterna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i licensavtalet kan licenstagaren väcka talan om intrång i gemenskapsvarumärket endast om dess innehavare lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av varumärket inte själv väcker talan om intrång i varumärket inom skälig tid efter underrättelse härom.

4. En licenstagare skall äga rätt att intervenera i det mål om intrång som innehavaren av gemenskapsvarumärket har inlett för att kunna erhålla skadestånd för den skada som han lidit.

5. På begäran av en av parterna skall uppgift om upplåtelse eller överlåtelse av en licens för ett gemenskapsvarumärke införas i registret och offentliggöras.

*Artikel 23*

**Rättsverkan i förhållande till tredje man**

1. De rättshandlingar angående ett gemenskapsvarumärke som anges i artiklarna 17, 19 och 22 skall inte äga rättsverkan i förhållande till tredje man i samtliga medlemsstater förrän efter de införts i registret. Emellertid skall en sådan rättshandling äga rättsverkan i förhållande till tredje man, innan den införts i registret, om denne har förvärvat rättigheter till varumärket efter det att rättshandlingen ägde rum men han kände till rättshandlingen vid tiden för rättigheternas förvärvande.

▼B

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på en person som förvärvar ett gemenskapsvarumärke eller en rättighet till ett gemenskapsvarumärke genom att ett företag i sin helhet överlåts eller genom en annan generell övergång.

3. De i artikel 20 angivna rättshandlingarnas rättsverkan i förhållande till tredje man skall bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat som följer av artikel 16.

4. Till dess att för medlemsstaterna gemensamma bestämmelser om konkurs träder i kraft skall rättsverkan i förhållande till tredje man i en konkurs eller ett liknande förfarande bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat där ett sådant förfarande först har inletts enligt nationell lagstiftning eller enligt de konventioner som skall tillämpas på området.

*Artikel 24*

**Ansökan om gemenskapsvarumärke som förmögenhetsobjekt**

Artiklarna 16-23 skall tillämpas på ansökningar om gemenskapsvarumärken.

## AVDELNING III

## ANSÖKAN OM GEMENSKAPSVARUMÄRKE

### AVSNITT 1

### INGIVANDE AV ANSÖKAN OCH KRAV BETRÄFFANDE SÅDAN ANSÖKAN

*Artikel 25*

**Ingivande av ansökan**

1. En ansökan om gemenskapsvarumärke får efter sökandens eget val inges

a) till byrån, eller

b) till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesbyrå. En ansökan som givits in på detta sätt skall ha samma rättsverkan som om den samma dag hade givits in till byrån.

2. När ansökan givits in till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesbyrå skall denna myndighet vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från ingivandet. Den får ta ut en ansökningsavgift som inte överstiger de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

3. De i punkt 2 angivna ansökningarna som inkommer till byrån senare än en månad efter ingivandet skall anses som återtagna.

4. Tio år efter ikraftträdandet av denna förordning skall kommissionen utarbeta en rapport om hur systemet med ingivande av ansökningar om gemenskapsvarumärken fungerar, i förekommande fall åtföljd av förslag till ändringar av detta system.

*Artikel 26*

**Krav på ansökan**

1. En ansökan om gemenskapsvarumärke skall innehålla

a) en anhållan om registrering av ett gemenskapsvarumärke,

b) uppgifter som gör det möjligt att fastslå sökandens identitet,

c) en förteckning över de varor eller tjänster för vilka registrering ansöks,

d) en återgivning av varumärket.

▼B

2. För en ansökan om gemenskapsvarumärke skall betalas ansökningsavgift och i förekommande fall en eller flera klassavgifter.

3. En ansökan om gemenskapsvarumärke skall uppfylla kraven i de i artikel 140 angivna tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 27*

**Ansökningsdag**

Ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke skall vara den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 givits in till byrån av sökanden eller, om ansökan har givits in till det centrala organet i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesbyrå, till detta organ, under förutsättning att ansökningsavgiften betalats senast en månad efter ingivandet av ovan nämnda handlingar.

*Artikel 28*

**Klassificering**

De varor och tjänster för vilka det ansöks om registrering av gemenskapsvarumärke skall klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som anges i tillämpningsföreskrifterna.

AVSNITT 2

**PRIORITET**

*Artikel 29*

**Rätt till prioritet**

▼M1

1. En person som vederbörligen har givit in en ansökan om registrering av ett varumärke i eller för ett land som är anslutet till Pariskonventionen eller Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller den till vilken rätten har övergått skall ha rätt till prioritet för ingivande av en ansökan om gemenskapsvarumärke för samma varumärke vad avser varor eller tjänster som är identiska med eller som ingår i dem för vilka ansökan har gjorts. Denna rätt till prioritet skall gälla under en period på sex månader räknat från dagen för ingivandet av den första ansökan.

▼B

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat i vilken den gavs in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämställes med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan skall anses som prioritetsgrundande.

3. Med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan skall avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen gavs in skall kunna fastställas och detta oberoende av vad som sedan sker med ansökningen.

4. Som första ansökan, vars ingivande utgör utgångspunkt för beräkning av prioritetsfristen, skall även anses en senare ansökan, vilken avser samma varumärke och identiska varor eller tjänster som en tidigare ansökan som givits in i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningen gavs in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och utan att någon rätt kvarstår på grund av denna ansökan. Denna tidigare ansökan får inte heller dessförinnan ha utgjort grund för yrkande om prioritet. Den tidigare ansökningen får i sådant fall inte därefter utgöra grund för yrkande om prioritet.

▼M1

5. Om det första ingivandet har gjorts i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen eller till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen skall punkterna 1-4 gälla endast i den utsträckning den staten, enligt offentliggjorda resultat, beviljar ansökningar på grundval av det första ingivandet till byrån under de villkor och med

▼M1

de rättsverkningar som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.

▼B

*Artikel 30*

**Yrkande om prioritet**

En sökande som önskar åberopa prioritet från en tidigare ansökan skall ge in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökan. Om den tidigare ansökningen inte är avfattad på något av byråns språk skall sökanden ge in en översättning av den tidigare ansökan på ett av dessa språk.

*Artikel 31*

**Verkan av prioritet**

Prioritet skall medföra att dagen för prioritet skall anses som ansökningsdag för ansökningen om gemenskapsvarumärke när det skall fastställas vilka rättigheter som har prioritet.

*Artikel 32*

**Nationell ansökan**

En ansökan om gemenskapsvarumärke för vilken det fastställs en ansökningsdag skall i medlemsstaterna likställas med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som yrkas för ansökningen om gemenskapsvarumärke.

AVSNITT 3

**UTSTÄLLNINGSPRIORITET**

*Artikel 33*

**Utställningsprioritet**

1. Om en sökande av ett gemenskapsvarumärke har förevisat varor eller tjänster under det varumärke för vilket ansökan gjorts på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i Konventionen angående internationella utställningar undertecknad i Paris den 22 november 1928 och senast reviderad den 30 november 1972, kan denne, om han ger in ansökan inom sex månader från dagen för den första utställningen av varor eller tjänster under det varumärke för vilket ansökan gjorts, från denna dag yrka prioritet enligt artikel 31.

2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 skall i enlighet med de villkor som fastställts i tilllämpningsföreskrifterna bevisa att varorna eller tjänsterna ställts ut under det varumärke för vilket ansökan gjorts.

3. En utställningsprioritet som beviljats i en medlemsstat eller i tredje land skall inte innebära att den frist för prioritet som anges i artikel 29 förlängs.

AVSNITT 4

**YRKANDE OM FÖRETRÄDE PÅ GRUND AV NATIONELLT VARUMÄRKE**

*Artikel 34*

**Yrkande om företräde på grund av ett nationellt varumärke**

1. En innehavare av ett äldre varumärke, som är registrerat i en medlemsstat, inbegripet ett varumärke som är registrerat i Benelux, eller ett äldre varumärke som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat, som ansöker om registrering av ett identiskt varumärke som gemenskapsvarumärke för varor eller tjänster, vilka är identiska med eller vilka ingår bland dem för vilka det äldre varumärket har registrerats, får för gemenskapsvarumärket

▼B

åberopa det äldre varumärkets företräde i den medlemsstat i vilken eller för vilken det är registrerat.

2. Företräde skall enligt denna förordning endast ha den rättsverkan, att om innehavaren av gemenskapsvarumärket skulle avstå från det äldre varumärket eller skulle låta det upphöra, skall han fortfarande anses ha samma rättigheter som han skulle ha haft om det äldre varumärket hade förblivit registrerat.

3. Företräde för ett gemenskapsvarumärke kan inte längre åberopas, om det äldre varumärket, som företrädesanspråket hänför sig till, har förklarats vara upphävt eller ogiltigt, eller om det har avstått ifrån innan gemenskapsvarumärket registreras.

*Artikel 35*

**Yrkande om företräde efter gemenskapsvarumärkets registrering**

1. En innehavare av ett gemenskapsvarumärke som är innehavare av ett äldre identiskt varumärke, som är registrerat i en medlemsstat, inbegripet ett varumärke som är registrerat i Benelux, eller ett äldre identiskt varumärke som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat, för identiska varor eller tjänster, får åberopa det äldre varumärkets företräde i den medlemsstat i vilken eller för vilken det är registrerat.

2. Artikel 34.2 och 34.3 skall tillämpas.

AVDELNING IV

**REGISTRERINGSFÖRFARANDE**

AVSNITT 1

**PRÖVNING AV ANSÖKAN**

*Artikel 36*

**Prövning av förutsättningarna för ansökan**

1. Byrån skall pröva om

a) ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller de krav som uppställs för fastställelse av ansökningsdag i enlighet med artikel 27,

b) ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller de krav som uppställs i tillämpningsföreskrifterna,

c) klassavgifterna, i förekommande fall, har betalats inom föreskriven tid.

2. Om ansökan om gemenskapsvarumärke inte uppfyller kraven i punkt 1 skall byrån förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristerna eller betala bristande belopp.

3. Om de brister eller betalningsförsummelser som konstaterats vid tillämpning av punkt 1 a) inte avhjälpts inom denna tid skall ansökan inte behandlas som en ansökan om gemenskapsvarumärke. Om sökanden efterkommer byråns föreläggande skall byrån som ansökningsdag fastställa den dag då bristerna eller betalningsförsummelserna avhjälpts.

4. Om de brister som konstaterats enligt punkt 1 b) inte har avhjälpts inom föreskriven tid, skall byrån avslå ansökan.

5. Om betalningsförsummelse som konstaterats enligt punkt 1 c) inte har avhjälpts inom föreskriven tid, skall ansökan anses återkallad, såvida det inte är uppenbart vilka varu- eller tjänsteklasser det inbetalda beloppet är avsett att täcka.

6. Underlåtenhet att iaktta vad som föreskrivs i fråga om anspråk på prioritet skall medföra att rätten till prioritet för ansökan går förlorad.

7. Underlåtenhet att iaktta vad som föreskrivs i fråga om anspråk på företräde för ett nationellt varumärke skall medföra att rätten till sådant företräde går förlorad.

▼B

*Artikel 37*

**Prövning av krav avseende innehavaren**

1. Om sökanden i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 inte kan vara innehavare av ett gemenskapsvarumärke skall ansökan avslås.

2. Ansökan får inte avslås innan sökanden har beretts möjlighet att återkalla sin ansökan eller yttra sig.

*Artikel 38*

**Prövning av de absoluta registreringshindren**

1. Om ett varumärke enligt artikel 7 inte får registreras för vissa eller samtliga varor eller tjänster för vilka en ansökan om gemenskapsvarumärke har gjorts, skall ansökan avslås för dessa varor eller tjänster.

2. Om det i varumärket ingår en beståndsdel som saknar särskiljningsförmåga och förekomsten av denna beståndsdel i varumärket kan föranleda ovisshet om varumärkesskyddets omfattning, kan byrån som ett villkor för registrering begära förklaring från sökanden att han avstår från ensamrätt till denna beståndsdel. Ett sådant avstående skall offentliggöras samtidigt med ansökan eller i förekommande fall registreringen av gemenskapsvarumärket.

3. Ansökan får inte avslås innan sökanden har beretts möjlighet att återkalla eller ändra sin ansökan eller yttra sig.

AVSNITT 2

**GRANSKNING**

*Artikel 39*

**Granskning**

1. När byrån har fastställt en ansökningsdag för en ansökan om gemenskapsvarumärke och har funnit att sökanden uppfyller de villkor som anges i artikel 5, skall den upprätta en granskningsrapport för gemenskapen med uppgift om de äldre gemenskapsvarumärken eller ansökningar om gemenskapsvarumärken som upptäckts och som enligt artikel 8 kan åberopas mot en registrering av det gemenskapsvarumärke för vilket ansökan gjorts.

2. Så snart en ansökningsdag har fastställts för en ansökan om gemenskapsvarumärke skall byrån överlämna en kopia av ansökan till det centrala organet för industriell äganderätt i varje medlemsstat som har meddelat byrån att den skall granska ansökningar om gemenskapsvarumärke i sitt eget varumärkesregister.

3. Varje central myndighet för industriell äganderätt som anges i punkt 2 skall till byrån inom tre månader räknat från den dag när den mottog ansökan om gemenskapsvarumärke överlämna en granskningsrapport som antingen skall ange de äldre nationella varumärken och varumärkesansökningar som upptäckts och som kan åberopas enligt artikel 8 mot registrering av det ifrågavarande gemenskapsvarumärket, eller ange att det vid granskningen inte framkommit några sådana rättigheter.

4. Byrån skall till varje central myndighet för industriell äganderätt betala ett visst belopp för varje granskningsrapport som tillhandahållits av myndigheten i enlighet med punkt 3. Detta belopp, som skall vara detsamma för varje myndighet, skall fastställas av budgetkommittén genom ett beslut som antas med tre fjärdedels majoritet av medlemsstaternas företrädare.

5. Byrån skall utan dröjsmål till sökanden av ett gemenskapsvarumärke överlämna granskningsrapport för gemenskapen och de nationella granskningsrapporter som mottagits inom tidsfristen i punkt 3.

6. Vid offentliggörandet av en ansökan om gemenskapsvarumärke, vilket inte får äga rum tidigare än en månad räknat från den dag då

▼B

byrån överlämnat granskningsrapporterna till sökanden, skall byrån meddela offentliggörandet av ansökan om gemenskapsvarumärke till innehavarna av de äldre gemenskapsvarumärken eller de äldre ansökningar om gemenskapsvarumärken som anges i granskningsrapporten för gemenskapen.

7. Fem år efter det att byrån börjat att motta ansökningar skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om hur det granskningssystem som anges i denna artikel fungerar, inbegripet de betalningar som gjorts till medlemsstaterna enligt punkt 4, och i förekommande fall överlämna lämpliga förslag om ändring av denna förordning för att anpassa granskningssystemet på grundval av vunna erfarenheter och beaktande av ny granskningsteknik.

AVSNITT 3

**OFFENTLIGGÖRANDE AV ANSÖKAN**

*Artikel 40*

**Offentliggörande av ansökan**

1. Om en ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller föreskrivna krav och om den tidsfrist som anges i artikel 39.6 har löpt ut, skall ansökan offentliggöras i den utsträckning den inte har avslagits enligt artiklarna 37-38.

2. Om en ansökan efter offentliggörandet avslås i enlighet med artiklarna 37-38, skall avslagsbeslutet offentliggöras när det vunnit laga kraft.

AVSNITT 4

**ANMÄRKNINGAR FRÅN TREDJE MAN OCH INVÄNDNINGAR**

*Artikel 41*

**Anmärkningar från tredje man**

1. Efter det att en ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjorts får fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar, som företräder tillverkare, producenter, tjänsteproducenter, handelsmän och konsumenter, till byrån ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange skälen till att byrån på eget initiativ skall vägra registrering av varumärket, särskilt på grund av bestämmelserna i artikel 7. De skall inte betraktas som parter i förfarandet vid byrån.

2. Anmärkningarna i punkt 1 skall meddelas sökanden som får yttra sig över dem.

*Artikel 42*

**Invändningar**

1. Inom tre månader efter det att en ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjorts får invändningar framställas på den grunden att varumärket inte får registreras enligt artikel 8. Sådana invändningar får framställas

a) då fråga är om tillämpning av artikel 8.1 och 8.5, av innehavare av sådana äldre varumärken som avses i artikel 8.2 och av de licenstagare som dessa varumärkesinnehavare bemyndigat,

b) då fråga är om tillämpning av artikel 8.3, av innehavare av sådana varumärken som avses i samma artikel,

c) då fråga är om tillämpning av artikel 8.4, av innehavare av de tidigare varumärken eller kännetecken som avses i artikel 8.4 samt av de personer som enligt tilllämplig nationell lag får utöva dessa rättigheter.

2. Invändningar mot registrering av ett varumärke får också, på de villkor som anges i punkt 1, framställas när en ändrad ansökan offentliggörs i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

▼B

3. En invändning skall framställas skriftligen och skall närmare ange vilka grunder som åberopas. Den skall inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.

*Artikel 43*

**Prövning av invändning**

1. Vid sin prövning av en invändning skall byrån vid behov anmoda parterna att inom viss tid och så ofta som det är nödvändigt avge yttrande över skrivelser som övriga parter givit in eller som byrån upprättat.

2. På begäran av sökanden skall en innehavare av ett äldre gemenskapsvarumärke vilken gjort en invändning, lägga fram bevis för att det äldre gemenskapsvarumärket under en tid av fem år före dagen för offentliggörandet av ansökan om gemenskapsvarumärke verkligen har använts inom gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för invändningen, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre gemenskapsvarumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. I avsaknad av sådan bevisning skall invändningen avslås. Om det äldre gemenskapsvarumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det registrerats, skall det vid prövning av invändningen anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.

3. Punkt 2 skall tillämpas när det gäller de äldre nationella varumärken som avses i artikel 8.2 a), varvid användningen i den medlemsstat i vilken det äldre nationella varumärket skyddas skall motsvara användning i gemenskapen.

4. Byrån får, om den anser det lämpligt, föreslå parterna att de träffar förlikning.

5. Om prövningen av invändningen visar att varumärket inte kan registreras för vissa eller samtliga de varor eller tjänster för vilka ansökan om gemenskapsvarumärke har gjorts, skall ansökan avslås såvitt avser dessa varor eller tjänster. I annat fall skall invändningen avslås.

6. Ett beslut om att avslå ansökan skall offentliggöras när det vunnit laga kraft.

AVSNITT 5

**ÅTERKALLELSE, BEGRÄNSNING OCH ÄNDRING AV ANSÖKAN**

*Artikel 44*

**Återkallelse, begränsning och ändring av ansökan**

1. Sökanden kan när som helst återkalla sin ansökan om gemenskapsvarumärke eller begränsa den däri ingående förteckningen över varor eller tjänster. Om ansökan redan har offentliggjorts skall återkallelsen eller begränsningen också offentliggöras.

2. I andra avseenden kan en ansökan om gemenskapsvarumärke ändras på begäran av sökanden endast såvitt avser rättelse av sökandens namn och adress, språkliga fel, skrivfel eller andra uppenbara fel, förutsatt att sådan rättelse inte väsentligen ändrar varumärket eller utökar förteckningen över varor eller tjänster. När ändringarna påverkar återgivningen av varumärket eller förteckningen över varor eller tjänster och ändringarna sker efter offentliggörandet av ansökan, skall ansökan offentliggöras i sin ändrade lydelse.

▼B

AVSNITT 6

**REGISTRERING**

*Artikel 45*

**Registrering**

Om en ansökan är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning och någon invändning inte har framställts inom den tid som anges i artikel 42.1, eller om en invändning har avslagits genom ett lagakraftvunnet beslut, skall varumärket registreras som ett gemenskapsvarumärke, under förutsättning att registreringsavgiften betalats inom föreskriven tid. Om avgiften inte betalas inom denna tid skall ansökan anses återkallad.

AVDELNING V

**GILTIGHET, FÖRNYELSE OCH ÄNDRING AV GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

*Artikel 46*

**Registreringens giltighet**

Gemenskapsvarumärken skall registreras för en tid om tio år räknat från den dag då ansökan gavs in. Registreringen kan i enlighet med artikel 47 förnyas för ytterligare tioårsperioder.

*Artikel 47*

**Förnyelse**

1. Registrering av ett gemenskapsvarumärke skall förnyas på begäran av innehavaren av varumärket eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att avgifterna har betalats.

2. Byrån skall underrätta innehavaren av gemenskapsvarumärket och andra personer som har en registrerad rätt till gemenskapsvarumärket om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse skall inte medföra ansvar för byrån.

3. En begäran om förnyelse skall ges in inom sex månader räknat från den sista dagen i den månad då skyddsperioden upphör. Avgifterna skall också betalas inom denna tid. En begäran kan dessutom ges in, och avgifterna betalas, inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den i första meningen angivna dagen, om tilläggsavgift erläggs inom denna ytterligare period.

4. Om en begäran har givits in, eller avgifterna betalats, endast för en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket registrerats, skall registreringen förnyas endast för dessa varor eller tjänster.

5. Förnyelse skall gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen skall registreras.

*Artikel 48*

**Ändring**

1. Gemenskapsvarumärket får inte ändras i registret, varken under registreringsperioden eller i samband med en förnyelse.

2. Om gemenskapsvarumärket innefattar innehavarens namn och adress får emellertid på innehavarens begäran en ändring härav registreras såvida inte ändringen väsentligen förändrar varumärkets karaktär så som det ursprungligen registrerats.

3. Offentliggörandet av en registrerad ändring skall återge det ändrade gemenskapsvarumärket. En tredje man, vars rätt kan beröras av ändringen, får överklaga dess registrering inom tre månader från offentliggörandet.

▼B

AVDELNING VI

## AVSTÅENDE, UPPHÄVANDE OCH OGILTIGHET

AVSNITT 1

### AVSTÅENDE

*Artikel 49*

**Avstående**

1. En innehavare kan avstå rätten till ett gemenskapsvarumärke i fråga om en del av eller alla de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

2. Ett avstående skall skriftligen meddelas byrån av varumärkets innehavare. Det skall inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

3. Ett avstående skall införas i registret endast med samtycke från den vilkens rätt har antecknats i registret. Om en licens har registrerats skall avståendet införas i registret endast om innehavaren av varumärket visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet skall införas efter utgången av den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna.

AVSNITT 2

### GRUNDER FÖR UPPHÄVANDE

*Artikel 50*

**Grunder för upphävande**

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång skall de rättigheter som tillhör en innehavare av ett gemenskapsvarumärke förklaras upphävda i följande fall:

a) Om varumärket under en sammanhängande femårsperiod inte har varit i verkligt bruk i gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och det inte finns skälig grund för att varumärket inte använts. Ingen kan dock göra gällande att innehavarens rättigheter till ett gemenskapsvarumärke upphävs, om verklig användning av varumärket har påbörjats eller återupptagits under tiden från utgången av femårsperioden till tidpunkten för ansökan eller genkäromålet. Användning som påbörjas eller återupptas inom en period av tre månader närmast före ansökan eller genkäromålet och som inleds tidigast vid den sammanhängande femårsperiodens utgång, under vilken användning inte förekommit, skall dock inte beaktas om förberedelserna för påbörjande eller återupptagande görs först efter det att innehavaren blivit medveten om att en ansökan eller ett genkäromål kan komma att inges.

b) Om varumärket till följd av innehavarens åtgärder eller passivitet har blivit en allmän beteckning inom handeln för en produkt eller tjänst för vilken det är registrerat.

c) Om varumärket, på grund av den användning som skett av varumärkesinnehavaren eller med dennes samtycke i fråga om de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, är ägnat att vilseleda allmänheten, särskilt vad avser art, kvalitet eller geografiskt ursprung för dessa varor eller tjänster.

d) Om innehavaren av varumärket inte längre uppfyller kraven i artikel 5.

2. Om det finns grund för att upphäva rättigheterna endast för en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, skall innehavarens rättigheter förklaras upphävda endast för berörda varor eller tjänster.

▼B

AVSNITT 3

**OGILTIGHETSGRUNDER**

*Artikel 51*

**Absoluta ogiltighetsgrunder**

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång skall ett gemenskapsvarumärke förklaras ogiltigt:

a) om gemenskapsvarumärket har registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 5 eller artikel 7, eller

b) om sökanden var i ond tro när ansökan om varumärkesregistrering gavs in.

2. Om gemenskapsvarumärket har registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 7.1 b), c) eller d), får det ändå inte förklaras ogiltigt om det, som ett resultat av dess användning, har uppnått särskiljningsförmåga för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

3. Om det finns grund för ogiltighet endast när det gäller en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, skall varumärket förklaras ogiltigt endast för berörda varor eller tjänster.

*Artikel 52*

**Relativa ogiltighetsgrunder**

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång skall ett gemenskapsvarumärke förklaras ogiltigt i följande fall:

a) Om det finns ett sådant äldre varumärke som avses i artikel 8.2 och kraven i punkt 1 eller 5 i den artikeln är uppfyllda.

b) Om det finns ett sådant varumärke som avses i artikel 8.3 och kraven i den punkten är uppfyllda.

c) Om det finns en sådan äldre rättighet som avses i artikel 8.4 och kraven i den punkten är uppfyllda.

2. Efter ansökan till byrån eller på grund av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång skall ett gemenskapsvarumärke också förklaras ogiltigt om användningen av ett sådant varumärke kan förbjudas med stöd av den nationella lagstiftning som ger skydd för en annan äldre rättighet, särskilt

a) rätten till namn,

b) rätten till egen bild,

c) upphovsrätt,

d) industriell äganderätt.

3. Ett gemenskapsvarumärke får inte förklaras ogiltigt om innehavaren av en sådan rättighet som avses i punkt 1 eller 2 ger sitt uttryckliga medgivande till registrering av gemenskapsvarumärket före ingivandet av ansökan om ogiltighetsförklaring eller av genkäromålet.

4. Om innehavaren av en av de rättigheter som anges i punkt 1 eller 2 tidigare har ansökt om ogiltighetsförklaring av ett gemenskapsvarumärke eller framställt ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, får han inte ge in en ny ansökan om ogiltighetsförklaring eller framställa genkäromål på grundval av en annan av dessa rättigheter som han skulle ha kunnat åberopa som grund för sin första ansökan eller för sitt första genkäromål.

5. Artikel 51.3 skall tillämpas.

▼B

*Artikel 53*

**Rättighetsförlust till följd av passivitet**

1. Om en innehavare av ett gemenskapsvarumärke under en sammanhängande femårsperiod förhållit sig passiv till att ett yngre gemenskapsvarumärke använts i gemenskapen, och om han varit medveten om denna användning, skall han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket eller motsätta sig användning av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

2. Om en innehavare av ett sådant äldre nationellt varumärke som avses i artikel 8.2 eller av ett sådant äldre kännetecken som avses i artikel 8.4 under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att ett yngre gemenskapsvarumärke använts i den medlemsstat där det äldre varumärket eller kännetecknet åtnjuter skydd, och om han varit medveten om denna användning, skall han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket eller kännetecknet ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket eller motsätta sig användning av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 skall innehavaren av ett yngre gemenskapsvarumärke inte ha rätt att motsätta sig användningen av den äldre rättigheten ens om den rättigheten inte längre kan åberopas mot det yngre gemenskapsvarumärket.

AVSNITT 4

**RÄTTSVERKNINGAR AV UPPHÄVANDE OCH OGILTIGHET**

*Artikel 54*

**Rättsverkningar av upphävande och ogiltighet**

1. I den utsträckning som innehavarens rättigheter helt eller delvis förklaras upphävda skall gemenskapsvarumärket anses ha förlorat de rättsverkningar som anges i denna förordning från dagen för ansökan om upphävande eller framställan av genkäromålet. På begäran av en av parterna kan det i beslutet fastställas den tidigare tidpunkt vid vilken grunden för upphävande inträffade.

2. I den utsträckning som gemenskapsvarumärket helt eller delvis förklaras upphävt skall de rättsverkningar som enligt denna förordning är knutna till varumärket aldrig anses ha existerat.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om skadeståndskrav i anledning av skada som orsakats genom varumärkesinnehavarens vållande eller på grund av att han var i ond tro, eller i anledning av otillåtet berikande, skall den retroaktiva verkan av varumärkets upphävande eller ogiltighet inte påverka

a) beslut i mål om varumärkesintrång som vunnit laga kraft och verkställts före beslutet om upphävande eller ogiltighet,

b) avtal som slutits före ett beslut om upphävande eller ogiltighet, i den utsträckning som avtalen har verkställts före detta beslut. Belopp som betalats i enlighet med avtalet kan dock begäras bli återbetalda i den utsträckning som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

▼B

AVSNITT 5

## FÖRFARANDET VID BYRÅN VID ÄRENDEN OM UPPHÄVANDE ELLER OGILTIGHET

*Artikel 55*

### Ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring

1. En ansökan om upphävande av innehavarens rätt till ett gemenskapsvarumärke eller om förklaring att varumärket är ogiltigt får ges in till byrån

a) då fråga är om tillämpning av artiklarna 50 eller 51, av fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar som företräder tillverkare, producenter, tjänsteproducenter, handelsmän och konsumenter, vilka sammanslutningar enligt tillämplig lagstiftning har rätt att föra talan inför domstolar och andra myndigheter,

b) då fråga är om tillämpning av artikel 52.1, av de personer som avses i artikel 42.1,

c) då fråga är om tillämpning av artikel 52.2, av innehavare av de äldre rättigheter som avses i den bestämmelsen eller av personer som enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning får utöva rättigheterna i fråga.

2. En ansökan skall ges in skriftligen och skall ange vilka grunder som åberopas. Den skall inte anses som vederbörligen ingiven förrän avgiften har betalats.

3. En ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring skall avvisas om ett mål mellan samma parter om samma sak har avgjorts av en domstol i en medlemsstat och detta avgörande har vunnit laga kraft.

*Artikel 56*

### Prövning av ansökan

1. Vid sin prövning av en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring skall byrån vid behov anmoda parterna att inom viss tid och så ofta som det är nödvändigt avge yttrande över meddelanden från byrån eller över skrivelser från övriga parter.

2. På begäran av innehavaren av ett gemenskapsvarumärke skall en innehavare av ett äldre gemenskapsvarumärke vilken är part i ogiltighetsförfarandet, lägga fram bevis för att det äldre gemenskapsvarumärket under en tid av fem år före dagen för ansökan om ogiltighetsförklaring verkligen har använts inom gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för ansökan om ogiltighet, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre gemenskapsvarumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. Om det äldre gemenskapsvarumärket den dag ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggörs har varit registrerat i minst fem år, skall innehavaren av det äldre gemenskapsvarumärket dessutom lägga fram bevis för att de förutsättningar som anges i artikel 43.2 var uppfyllda vid denna tidpunkt. I avsaknad av sådan bevisning skall ansökan om ogiltighetsförklaring avslås. Om det äldre gemenskapsvarumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, skall det vid prövning av ansökan om ogiltighetsförklaring anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.

3. Punkt 2 skall tillämpas när det gäller de äldre nationella varumärken som avses i artikel 8.2 a), varvid användningen i den medlemsstat i vilken det äldre nationella varumärket skyddas skall motsvara användning i gemenskapen.

4. Byrån får, om den anser det lämpligt, föreslå parterna att de träffar förlikning.

5. Om prövningen av ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring visar att varumärket inte borde ha registrerats för vissa eller samtliga de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, skall inneha-

▼B

varens rättigheter till gemenskapsvarumärket förklaras upphävda eller varumärket förklaras ogiltigt för varorna eller tjänsterna i fråga. I annat fall skall ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring avslås.

6. Ett beslut om upphävande av de rättigheterna som tillhör gemenskapsvarumärkets innehavare eller om ogiltighet skall införas i registret när det vunnit laga kraft.

AVDELNING VII

## ÖVERKLAGANDEN

*Artikel 57*

### Beslut som kan överklagas

1. Beslut av granskare, invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna får överklagas. Ett överklagande har suspensiv verkan.

2. Beslut som inte avslutar handläggningen för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet föreskrivs att det får överklagas särskilt.

*Artikel 58*

### Rätt att överklaga och att vara part i överklagandeförfarande

En part får överklaga ett beslut som gått honom emot. Övriga parter i det tidigare förfarandet skall vara parter i överklagandeförfarandet.

*Artikel 59*

### Tidsfrist och överklagandeform

Ett överklagande skall framställas skriftligen hos byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Överklagandet skall inte anses ha givits in förrän överklagandeavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

*Artikel 60*

### Omprövning

1. Om den enhet vars beslut överklagats anser att överklagandet skall upptas och är befogat, skall avdelningen ändra sitt beslut. Detta gäller inte om det finns en motpart till klaganden.

2. Om överklagandet inte föranlett yrkad ändring inom en månad från det inlagan med angivande av grunderna inkommit, skall överklagandet genast och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

*Artikel 61*

### Prövning av överklaganden

1. Avvisas ej överklagandet skall överklagandenämnden pröva om överklagandet är befogat.

2. Vid prövningen av överklagandet skall överklagandenämnden vid behov anmoda parterna att inom viss tid avge yttrande över skrivelser från överklagandenämnden eller inlaga från annan part.

*Artikel 62*

### Beslut i ärenden om överklagande

1. Efter prövning om överklagandet är befogat skall överklagandenämnden avgöra överklagandet. Överklagandenämnden får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den enhet som meddelat det

▼B

överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till denna enhet för handläggning.

2. Om överklagandenämnden återförvisar ärendet för handläggning till den enhet som meddelat det överklagade beslutet, skall denna enhet vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma.

3. Beslutet av överklagandenämnden vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 63.5 eller, om talan har väckts inför Europeiska gemenskapernas domstol inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats.

*Artikel 63*

**Överklagande till Europeiska gemenskapens domstol**

1. Beslut av överklagandenämnden får överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Ett överklagande får grundas på bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av fördraget, av denna förordning eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller rörande maktmissbruk.

3. Domstolen skall vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.

4. Var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnden skall ha rätt att överklaga beslut som gått denne emot.

5. Talan skall väckas hos Europeiska gemenskapernas domstol inom två månader från överklagandenämnden meddelat beslutet.

6. Byrån skall vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska gemenskapernas domstols dom.

AVDELNING VIII

**GEMENSKAPENS KOLLEKTIVMÄRKEN**

*Artikel 64*

**Gemenskapens kollektivmärken**

1. Med ett gemenskapens kollektivmärke avses ett gemenskapsvarumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som är ägnat att särskilja varorna eller tjänsterna som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar märket från de varor eller tjänster som härrör från andra företag. Sammanslutningar av tillverkare, producenter, tjänsteproducenter eller handelsmän som enligt den lagstiftning som reglerar dess ställning har rätt att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av samtliga slag, ingå avtal eller utföra andra rättshandlingar samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter får, liksom offentligrättsliga juridiska personer, ansöka om ett gemenskapens kollektivmärke.

2. Som ett undantag från artikel 7.1 c) får kännetecken eller uppgifter som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster utgöra gemenskapens kollektivmärken enligt punkt 1. Ett kollektivmärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att använda sådana kännetecken eller uppgifter i näringsverksamhet, förutsatt att de används i enlighet med god affärssed; i synnerhet kan ett sådant märke inte åberopas mot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

3. Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas på gemenskapens kollektivmärken, om inte annat föreskrivs i artiklarna 65-72.

▼B

*Artikel 65*

**Bestämmelser för användning av varumärket**

1. Den som ansöker om ett gemenskapens kollektivmärke skall inom viss tid inge bestämmelser för varumärkets användning.

2. I bestämmelserna för användningen skall anges vilka personer som har rätt att använda varumärket, villkoren för medlemskap i sammanslutningen och, i förekommande fall, villkoren för märkets användning, däribland påföljderna. Bestämmelserna för användningen av ett sådant märke som avses i artikel 64.2 måste innefatta rätten för en person, vars varor eller tjänster har sitt ursprung i det berörda geografiska området, att bli medlem i den sammanslutning som innehar varumärket.

*Artikel 66*

**Avslag på ansökan**

1. Förutom de grunder för avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke som anges i artiklarna 36 och 38, skall en ansökan om ett gemenskapens kollektivmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artikel 64 eller artikel 65 eller om bestämmelserna för användningen strider mot allmän ordning eller moral.

2. Ansökan om ett gemenskapens kollektivmärke skall också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det kan framstå med något annat än ett kollektivmärke.

3. En ansökan skall inte avslås om sökanden genom att ändra bestämmelserna för användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

*Artikel 67*

**Anmärkningar från tredje man**

Förutom de fall som anges i artikel 41 får de personer eller sammanslutningar som avses i denna artikel till byrån ge in skriftliga anmärkningar med angivande av den särskilda grund enligt vilken ansökan om gemenskapens kollektivmärke i enlighet med artikel 66 borde avslås.

*Artikel 68*

**Användning av varumärket**

Om ett gemenskapens kollektivmärke används av en person som har rätt att använda det skall bestämmelserna i denna förordning anses uppfyllda om de övriga villkoren om bruk av gemenskapsvarumärken häri är uppfyllda.

*Artikel 69*

**Ändring av bestämmelserna för användning av varumärket**

1. Innehavaren av ett gemenskapens kollektivmärke skall till byrån överlämna de bestämmelser för bruk som har ändrats.

2. En ändring skall inte införas i registret om inte de ändrade bestämmelserna för bruk uppfyller villkoren i artikel 65 eller om den innebär att en av grunderna för avslag i artikel 66 är uppfylld.

3. Artikel 67 skall tillämpas på ändrade bestämmelser för bruk.

4. Vid tillämpning av denna förordning skall ändringar i bestämmelserna för bruk gälla först från den dag ändringen införts i registret.

▼B

*Artikel 70*

**Talan om varumärkesintrång**

1. Bestämmelserna i artikel 22.3 och 22.4 om licenstagares rättigheter skall tillämpas på alla som har rätt att använda ett gemenskapens kollektivmärke.

2. Om någon som har rätt att använda ett gemenskapens kollektivmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av varumärket, får innehavaren av detta varumärke kräva skadestånd på deras vägnar.

*Artikel 71*

**Grunder för upphävande**

Förutom de grunder för upphävande som anges i artikel 50 skall, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett gemenskapens kollektivmärke förklaras upphävda om

a) innehavaren inte vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att varumärket används på sätt som inte är förenligt med de villkor för bruk som anges i bestämmelserna för bruk och de ändringar som i förekommande fall har införts i registret,

b) innehavaren har använt varumärket på ett sådant sätt att allmänheten skulle kunna vilseledas enligt artikel 66.2,

c) en ändring i bestämmelserna för bruk har införts i registret i strid med artikel 69.2 om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i dessa bestämmelser.

*Artikel 72*

**Ogiltighetsgrunder**

Förutom de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 51 och 52 skall, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, ett gemenskapens kollektivmärke som registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 66 förklaras ogiltigt, om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i dessa bestämmelser.

AVDELNING IX

**FÖRFARANDE BESTÄMMELSER**

AVSNITT 1

**ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

*Artikel 73*

**Beslutets grunder**

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

*Artikel 74*

**Prövning av sakförhållandena på eget initiativ**

1. Vid förfarande inför byrån skall denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock skall i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.

2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingivit i rätt tid.

▼B

*Artikel 75*

**Muntlig förhandling**

1. Under förutsättning att den anser att det är lämpligt, skall byrån hålla muntlig förhandling antingen på eget initiativ eller om part yrkar det.

2. Muntlig förhandling inför granskarna, invändningsenheten och enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor skall inte vara offentlig.

3. Muntlig förhandling, däri inbegripet avkunnande av beslut, inför annulleringsenheten och överklagandenämnden, skall vara offentlig, om inte den enhet vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäliga olägenheter, särskilt för någon part.

*Artikel 76*

**Bevisupptagning**

1. Vid förfarande inför byrån skall bland annat följande bevismedel vara tillåtna:

a) hörande av part,

b) inhämtande av upplysningar,

c) företeende av handlingar och bevis,

d) hörande av vittnen,

e) sakkunnigutlåtande,

f) beedigat eller intygat skriftligt utlåtande eller annat skriftligt utlåtande som har liknande rättsverkan enligt lagstiftningen i den medlemsstat där utlåtandet upprättades.

2. Den berörda enheten får uppdra åt en av sina ledamöter att verkställa bevisupptagningen.

3. Om byrån anser att muntligt förhör med part, vittne eller sakkunnig erfordras, skall denne kallas till förhör vid byrån.

4. Parterna skall underrättas om hörandet av ett vittne eller en sakkunnig vid byrån. De skall tillåtas vara närvarande och ställa frågor till vittnet eller den sakkunnige.

*Artikel 77*

**Underrättelse**

Byrån skall till samtliga berörda på eget initiativ underrätta alla beslut och kallelser och om de föreläggande, från vilka en tidsfrist skall räknas, samt om de underrättelser om vilka de berörda skall underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, eller enligt beslut av byråns direktör.

*Artikel 78*

**Återställande av försutten tid**

1. En sökande eller innehavare av ett gemenskapsvarumärke eller annan part i ett förfarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, inte har kunnat iaktta en frist i förhållande till byrån, skall på ansökan därom få sin rätt återställd, om underlåtenheten enligt denna förordning har haft till omedelbar följd att en rättighet eller rätt att överklaga gått förlorad.

2. Ansökan skall ges in skriftligen inom två månader från det förfallet upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna frist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats skall den ytterligare frist om sex månader som anges i artikel 47.3, tredje meningen, inräknas i fristen på ett år.

▼B

3. I ansökan skall anges grunderna för denna och de omständigheter som åberopas till stöd för densamma. Den skall inte anses ingiven förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

4. Beslut om ansökan ankommer på den enhet som är behörig att besluta i anledning av underlåtenheten.

5. Denna artikel skall inte gälla i fråga om frist som avges i punkt 2 i denna artikel eller artiklarna 29.1 och 42.1.

6. Om en sökande eller innehavare av ett gemenskapsvarumärke får den försuttna tiden återställd, kan han inte åberopa sina rättigheter gentemot en tredje man som i god tro har släppt ut varor på marknaden eller tillhandahållit tjänster under ett kännetecken som är identiskt med eller liknande gemenskapsvarumärket under tiden mellan förlusten av rättigheterna till ansökan eller till gemenskapsvarumärket och offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

7. Tredje man som kan göra bestämmelserna i punkt 6 gällande får som sådan föra talan mot beslutet om återställande av rättigheten för sökanden, eller för innehavaren av ett gemenskapsvarumärke, inom två månader från dagen för offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

8. Denna artikel påverkar inte en medlemsstats rätt att bevilja återställande av försutten tid i fråga om de frister som avses i denna förordning och som skall iakttas gentemot den statens myndigheter.

*Artikel 79*

**Tillämpning av allmänna principer**

I den mån denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfaranderegleran för överklagandenämnden inte innehåller förfarandebestämmelser skall byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

*Artikel 80*

**Preskription av betalningsskyldighet**

1. Byråns rätt att kräva betalning av avgift skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från byrån av avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då avgift erlagts skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom.

3. Frist som anges i punkt 1 eller 2 avbryts i fall som avses i punkt 1 genom en anmodan att betala avgiften och i fall som avses i punkt 2 genom skriftligt krav på återbetalning. Efter avbrottet börjar fristen omedelbart löpa på nytt och utgår senast när sex år förflutit från utgången av det år under vilket den ursprungligen började löpa om inte dessförinnan talan väckts för att göra rätten gällande, i vilket fall fristen upphör tidigast när ett år förflutit från det domen vann laga kraft.

AVSNITT 2

**KOSTNADER**

*Artikel 81*

**Fördelning av kostnaderna**

1. Den förlorande parten i förfaranden om invändning, upphävande, ogiltighetsförklaring eller överklagande skall bära den andra partens avgifter liksom, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 115.6, sina egna nödvändiga kostnader, däribland resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

▼B

2. Invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden kan emellertid, i den mån som parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra, eller om det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

3. Den part som avslutar ett förfarande genom att återkalla en ansökan om gemenskapsvarumärke, invändning, upphävande eller ogiltighetsförklaring eller ett överklagande eller genom att inte förnya registreringen av gemenskapsvarumärket eller genom att avstå från gemenskapsvarumärket, skall bära den andra partens avgifter och kostnader enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs skall kostnaderna fördelas efter vad invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av föregående punkter skall den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

6. Registratorn vid invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden skall på begäran fastställa det kostnadsbelopp som skall betalas enligt föregående punkter. Detta belopp kan efter ansökan härom inom viss tid ändras genom beslut av invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden.

*Artikel 82*

**Verkställighet av beslut om kostnadsbelopp**

1. Ett slutligt beslut av byrån om fastställande av kostnadsbelopp kan verkställas.

2. Verkställighet skall ske i enlighet med de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den stat där den äger rum. Efter prövning som endast får avse dokumentets äkthet skall verkställighetsbeslutet bilageras byråns beslut av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål och som skall meddelas byrån och Europeiska gemenskapernas domstol.

3. När dessa formkrav har uppfyllts får den berörda parten, efter ansökan, begära verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att ansöka direkt hos den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan skjutas upp endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Prövning av lagligheten av verkställighetsåtgärderna skall emellertid åligga domstolarna i det berörda landet.

AVSNITT 3

**INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN OCH TILL MEDLEMSSTATERNAS MYNDIGHETER**

*Artikel 83*

**Register över gemenskapsvarumärken**

Byrån skall föra ett register, som skall betecknas registret över gemenskapsvarumärken och innehålla alla de uppgifter vilka enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna skall antecknas i registret. Registret skall vara tillgängligt för allmänheten.

*Artikel 84*

**Handlingars offentlighet**

1. Handlingar i ärende om gemenskapsvarumärke som ännu inte offentliggjorts får endast göras tillgängliga för allmänheten om sökanden medger detta.

2. Den som kan visa att sökanden av ett gemenskapsvarumärke har uttalat att sökanden efter registrering av varumärket kommer att åberopa dessa rättigheter gentemot den förstnämnde skall ha rätt att

▼B

utan sökandens medgivande ta del av handlingarna innan ansökan offentliggjorts.

3. Sedan en ansökan om gemenskapsvarumärke har offentliggjorts skall var och en som så begär ha rätt att ta del av handlingarna rörande denna ansökan och det på grundval därav meddelade varumärket.

4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3 kan dock vissa handlingar i ärendet undantas i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 85*

**Regelbundet utkommande publikationer**

Byrån skall regelbundet utge

a) en tidning om gemenskapsvarumärken, vilken skall innehålla de uppgifter som antecknats i registret över gemenskapsvarumärken och andra uppgifter vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller i tillämpningsföreskrifterna,

b) en officiell tidning som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från byråns direktör samt andra upplysningar om denna förordning och dess tillämpning.

*Artikel 86*

**Administrativt samarbete**

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning skall byrån samt domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar. Låter byrån domstol, åklagarmyndighet eller centrala organ för industriell äganderätt ta del av innehållet i handlingar gäller inte begränsningarna i artikel 84.

*Artikel 87*

**Utbyte av publikationer**

1. Byrån och de centrala organ för industriell äganderätt i medlemsstaterna skall på begäran kostnadsfritt till varandra översända ett eller flera exemplar av sina publikationer att användas inom respektive myndighet.

2. Byrån får ingå avtal om utbyte eller översändande av publikationer.

AVSNITT 4

**OMBUD**

*Artikel 88*

**Allmänna principer för ombud**

1. Om inte annat följer av punkt 2 är inte någon skyldig att låta sig företrädas inför byrån.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, måste en fysisk eller juridisk person som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 89.1, vid förfarande som äger rum enligt denna förordning utom vid ingivande av ansökan om ett gemenskapsvarumärke; och i tillämpningsföreskrifterna får föreskrivas ytterligare undantag.

3. En fysisk eller juridisk person, som har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför byrån låta sig företrädas av en anställd, som i ärendet skall ge in en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna och som skall läggas till akten. En anställd hos en sådan juridisk person får företräda även andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen,

▼B

även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig industriell eller kommersiell verksamhet.

*Artikel 89*

**Yrkesmässiga företrädare**

1. En fysisk eller juridisk person får inför byrån endast företrädas av

a) en utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom gemenskapen, i den mån han i den staten är behörig att uppträda som ombud i varumärkesfrågor, eller

b) auktoriserat ombud som är upptaget i den förteckning som förs av byrån.

En person som är ombud inför byrån skall ge in en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna.

2. I förteckningen över auktoriserade ombud får upptagas en fysisk person som

a) är medborgare i en medlemsstat,

b) driver rörelse i eller har anställning i gemenskapen, och

c) har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor vid det centrala organet för industriell äganderätt i den medlemsstat där han driver rörelse eller har anställning. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen, under minst fem år ha uppträtt som ombud i varumärkesfrågor vid den statens centrala organ för industriell äganderätt. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor hos det centrala organet för industriell äganderätt i en av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med den statens lagstiftning, skall vara undantagen från detta villkor.

3. Ett ombud skall tas upp i förteckningen efter ansökan, till vilken skall fogas ett intyg från det centrala organet för industriell äganderätt i medlemsstaten i fråga om att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

4. Byråns direktör får medge undantag från

a) villkoret i punkt 2 c) andra meningen, om sökanden styrker att han på annat sätt förvärvat erforderlig kompetens,

b) villkoret i punkt 2 a), om särskilda omständigheter råder.

5. I tillämpningsföreskrifterna skall föreskrivas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud.

AVDELNING X

**BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDE I MÅL OM GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

AVSNITT 1

**TILLÄMPNING AV VERKSTÄLLIGHETSKONVENTIONEN**

*Artikel 90*

**Tillämpning av verkställighetskonventionen**

1. Om inte annat anges i denna förordning skall Konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område undertecknad i Bryssel den 27 september 1968 i dess lydelse enligt anslutningsfördragen för de stater som anslutit sig till Europeiska gemenskaperna - konventionen tillsammans med anslutningsfördragen kallas i fortsättningen ”verkställighetskonventionen” - tillämpas i mål om gemenskapsvarumärken och på ansökningar om gemenskapsvarumärken samt i mål i samband med litispendens och konnexitet i fråga om gemenskapsvarumärken och nationella varumärken.

▼B

2. Vad avser mål i fråga om talan och genkäromål som avses i artikel 92

a) skall artiklarna 2, 4, 5.1, 5.3-5.5 och artikel 24 i verkställighetskonventionen inte tillämpas,

b) skall artiklarna 17 och 18 i denna konvention tillämpas med de begränsningar som följer av artikel 93.4 i denna förordning,

c) skall de bestämmelser i avdelning II i den konventionen vilka skall tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftställe där.

AVSNITT 2

**TVISTER OM INTRÅNG I OCH GILTIGHET AV GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

*Artikel 91*

**Domstolar för gemenskapsvarumärken**

1. Medlemsstaterna skall inom sina territorier utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt, i fortsättningen kallade ”domstolar för gemenskapsvarumärken”, vilka skall utöva de funktioner som tilldelats dem enligt denna förordning.

2. Alla medlemsstater skall inom tre år från ikraftträdandet av denna förordning till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsvarumärken av vilken skall framgå deras beteckning och geografiska behörighet.

3. Alla ändringar som görs efter överlämnandet av förteckningen i punkt 2 och som rör antalet domstolar, deras beteckning eller geografiska behörighet, skall utan dröjsmål meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten.

4. Upplysningarna i punkterna 2 och 3 skall av kommissionen meddelas medlemsstaterna och skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. Till dess att en medlemsstat har överlämnat förteckningen i punkt 2, skall behörigheten att pröva sådan talan som avses i artikel 92, och beträffande vilken den statens domstolar är behöriga enligt artikel 93, i stället tillkomma de domstolar i den staten vilka skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i förfaranden om nationella varumärken registrerade i denna stat.

*Artikel 92*

**Behörighet i fråga om intrång och giltighet**

Domstolarna för gemenskapsvarumärken skall ha exklusiv behörighet i fråga om

a) talan om intrång och - om sådan talan är tillåten enligt nationell lag - talan om försök eller förberedelse till intrång i rätten till gemenskapsvarumärken,

b) fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag,

c) talan på grund av sådana handlingar som avses i artikel 9.3 andra meningen,

d) genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett gemenskapsvarumärke enligt artikel 96.

*Artikel 93*

**Internationell behörighet**

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser i verkställighetskonventionen som enligt artikel 90 skall tillämpas, skall sådan talan som avses i artikel 92 väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om

▼B

han inte har hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat i vilken han har ett driftställe.

2. Om svaranden varken har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat skall sådan talan väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken käranden har sitt hemvist eller, om denne saknar hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat i vilken han har ett driftställe.

3. Om varken svaranden eller käranden har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat skall talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

4. Trots bestämmelserna i punkterna 1-3 skall

a) artikel 17 i verkställighetskonventionen tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för gemenskapsvarumärken skall ha behörighet,

b) artikel 18 i den konventionen tillämpas, om svaranden uppträder vid en annan domstol för gemenskapsvarumärken.

5. Sådan talan som avses i artikel 92, med undantag av fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång i ett gemenskapsvarumärke, får även väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken intrång redan förekommer eller i vilken det finns risk för intrång, eller i vilken en sådan handling som avses i artikel 9.3 andra meningen har begåtts.

*Artikel 94*

**Behörighetsområde**

1. En domstol för gemenskapsvarumärken vars behörighet grundar sig på artikel 93.1, 93.2, 93.3 eller 93.4 är behörig i fråga om

— intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium,

— sådana handlingar som avses i artikel 9.3 andra meningen, vilka begåtts inom en medlemsstats territorium.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken vars behörighet grundar sig på artikel 93.5 är endast behörig i fråga om handlingar som begåtts, eller som det finns risk för, inom den medlemsstats territorium i vilken denna domstol är belägen.

*Artikel 95*

**Giltighetspresumtion - Invändningar**

1. Domstolarna för gemenskapsvarumärken skall anse ett gemenskapsvarumärke vara giltigt, om inte dess giltighet bestrids av svaranden genom ett genkäromål om upphävande eller om ogiltighetsförklaring.

2. Ett gemenskapsvarumärkes giltighet får inte bestridas i en fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång.

3. I mål som avses i artiklarna 92 a) och 92 c) kan en talan om upphävande eller ogiltighet av ett gemenskapsvarumärke som inte utgör ett genkäromål, tas upp i den mån svaranden hävdar att rättigheterna för innehavaren av gemenskapsvarumärket skulle kunna upphävas på grund av otillräcklig användning eller på grund av att gemenskapsvarumärket skulle kunna förklaras ogiltigt på grund av svarandens äldre rättighet.

*Artikel 96*

**Genkäromål**

1. Ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring får endast grunda sig på de grunder för upphävande eller ogiltighet som anges i denna förordning.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken skall avvisa ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring, om ett beslut av

▼B

byrån i ett mål om samma sak mellan samma parter redan har vunnit laga kraft.

3. Om ett genkäromål väcks i ett mål i vilket varumärkesinnehavaren inte redan är part, skall han underrättas om detta och han skall ha rätt att intervenera i målet i enlighet med bestämmelserna i den nationella lagstiftningen.

4. En domstol för gemenskapsvarumärken vid vilken ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket har anhängiggjorts skall meddela byrån om vilken dag genkäromålet ingivits. Byrån skall införa uppgiften i registret över gemenskapsvarumärken.

5. Bestämmelserna i artiklarna 56.3, 56.4, 56.5 och 56.6 skall tillämpas.

6. När en domstol för gemenskapsvarumärken slutligt har avgjort ett genkäromål om upphävande eller ogiltighet av ett gemenskapsvarumärke och beslutet vunnit laga kraft, skall domstolen översända en kopia av avgörandet till byrån. Var och en får begära upplysningar härom. Byrån skall införa uppgifterna i beslutet i registret över gemenskapsvarumärken i enlighet med vad som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

7. En domstol för gemenskapsvarumärken, vid vilken har anhängiggjorts ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring, får på ansökan av innehavaren av gemenskapsvarumärket, och efter att ha hört de övriga parterna, förklara målet vilande och förelägga svaranden att inom viss tid ansöka hos byrån om upphävande eller ogiltighetsförklaring. Om ansökan inte görs inom denna tid skall målet tas upp igen och genkäromålet anses ha återkallats. Artikel 100.3 skall tillämpas.

*Artikel 97*

**Tillämplig lag**

1. Domstolarna för gemenskapsvarumärken skall tilllämpa bestämmelserna i denna förordning.

2. I de frågor som inte regleras av denna förordning skall domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa det egna landets lagstiftning, inbegripet internationell privaträtt.

3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa de rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt varumärke i den medlemsstat där domstolen har sitt säte.

*Artikel 98*

**Påföljder**

1. När en domstol för gemenskapsvarumärken finner att svaranden har gjort intrång eller riskerar att göra intrång i ett gemenskapsvarumärke skall domstolen, om det inte föreligger särskilda skäl, förbjuda svaranden att fortsätta intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång i gemenskapsvarumärket. Den skall också, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta åtgärder som syftar till att säkerställa att dess förbud efterlevs.

2. I alla andra avseenden skall domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa lagstiftningen, inbegripet internationell privaträtt, i den medlemsstat i vilken intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång begicks.

*Artikel 99*

**Interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder**

1. De interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder som enligt en medlemsstats lagstiftning är möjliga vad beträffar ett nationellt varumärke skall för ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om

▼B

gemenskapsvarumärke kunna begäras vid den statens domstolar, däribland domstolarna för gemenskapsvarumärken, även om en domstol för gemenskapsvarumärken i en annan medlemsstat enligt denna förordning är behörig att avgöra själva saken.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken, vars behörighet grundas på artikel 93.1, 93.2, 93.3 eller 93.4, är behörig att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att förfarandet för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i verkställighetskonventionen, skall äga giltighet inom vart och ett av medlemsstaternas territorium. Ingen annan domstol har sådan behörighet.

*Artikel 100*

**Särskilda regler för konnexa mål**

1. En domstol för gemenskapsvarumärken, som ska avgöra ett sådant mål som avses i artikel 92, bortsett från fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång, skall om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, förklara målet vilande, om gemenskapsvarumärkets giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en annan domstol för gemenskapsvarumärken, eller om en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring redan gjorts hos byrån.

2. Byrån skall förklara en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring vilande, om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, om gemenskapsvarumärkets giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en domstol för gemenskapsvarumärken. Om en av parterna i målet vid domstolen för gemenskapsvarumärken begär det, kan dock domstolen efter att ha hört övriga parter förklara målet vilande. Byrån skall i så fall återuppta den vilandeförklarade ansökan.

3. Om en domstol för gemenskapsvarumärken förklarar ett mål vilande får den förordna om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder att gälla under den tid som målet är vilande.

*Artikel 101*

**Behörighet för domstolarna för gemenskapsvarumärken i andra instans - fullföljd av talan**

1. Ett avgörande av en domstol för gemenskapsvarumärken i första instans i fråga om sådan talan som avses i artikel 92 får överklagas till en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans.

2. De villkor under vilka ett överklagande till en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans kan ske, skall bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken domstolen är belägen.

3. Nationella bestämmelser om fullföljd av talan skall tillämpas på avgöranden av en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans.

AVSNITT 3

**ANDRA TVISTER OM GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

*Artikel 102*

**Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för gemenskapsvarumärken**

1. I den medlemsstat, vars domstolar är behöriga enligt artikel 90.1, skall annan talan än sådan som avses i artikel 92, föras vid de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i fråga om talan om nationella varumärken, som är registrerade i den staten.

▼B

2. Om enligt artikel 90.1 och punkt 1 i denna artikel ingen domstol är behörig att avgöra en annan talan än sådan som avses i artikel 92, men som angår ett gemenskapsvarumärke, kan denna talan väckas vid domstolarna i den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

*Artikel 103*

**Skyldighet för nationella domstolar**

En nationell domstol som skall avgöra en annan talan om ett gemenskapsvarumärke än sådan som avses i artikel 92 skall anse varumärket vara giltigt.

AVSNITT 4

**ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSE**

*Artikel 104*

**Övergångsbestämmelser om tillämpning av verkställighetskonventionen**

De bestämmelser i verkställighetskonventionen som enligt föregående artiklar skall tillämpas, skall ha verkan i förhållande till en medlemsstat endast enligt den konventionstext som vid varje tidpunkt är gällande för medlemsstaten i fråga.

AVDELNING XI

**INVERKAN PÅ MEDLEMSSTATERNAS RÄTT**

AVSNITT 1

**MÅL SOM GRUNDAR SIG PÅ FLERA VARUMÄRKEN**

*Artikel 105*

**Litispendens och konnexitet beträffande mål om gemenskapsvarumärken och nationella varumärken**

1. Om det väcks en talan om intrång mellan samma parter om samma sak vid domstolar i olika medlemsstater, i det ena fallet på grundval av ett gemenskapsvarumärke och i det andra på grundval av ett nationellt varumärke, skall följande gälla:

a) Den domstol som inte anhängiggjorts först, skall på eget initiativ förklara sig sakna behörighet till förmån för den domstol, vid vilken talan först har väckts, om varumärkena i fråga är identiska och gäller för identiska varor eller tjänster. Den domstol som skall förklara sig sakna behörighet får vilandeförklara målet om den andra domstolens behörighet bestrids.

b) Den domstol som inte anhängiggjorts först, får vilandeförklara målet om de berörda varumärkena är identiska och gäller för varor eller tjänster av liknande slag liksom om de berörda varumärkena liknar varandra och gäller för varor eller tjänster som är identiska eller av liknande slag.

2. Den domstol, vid vilken en talan om intrång i ett gemenskapsvarumärke anhängiggjorts, skall avvisa talan, om en domstol har slutgiltigt avgjort ett mål mellan samma parter, om samma sak avseende ett identiskt nationellt varumärke som gäller för identiska varor eller tjänster.

3. Den domstol, vid vilken en talan om intrång i ett nationellt varumärke anhängiggjorts, skall avvisa talan, om en domstol har slutgiltigt avgjort ett mål mellan samma parter om samma sak avseende ett identiskt gemenskapsvarumärke som gäller för identiska varor eller tjänster.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas i fråga om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder.

▼B

AVSNITT 2

**TILLÄMPNING AV NATIONELL RÄTT FÖR ATT FÖRBJUDA BRUK AV GEMENSKAPSVARUMÄRKEN**

*Artikel 106*

**Förbud mot bruk av gemenskapsvarumärken**

1. Om inte annat föreskrivs, skall denna förordning inte påverka rätten i medlemsstaternas lagstiftning att väcka sådan talan om intrång i äldre rättigheter som avses i artikel 8 eller artikel 52.2 i förhållande till bruk av ett yngre gemenskapsvarumärke. En sådan talan om intrång i äldre rättigheter som avses i artikel 8.2 och 8.4 får dock inte längre väckas, om innehavaren av den äldre rättigheten i enlighet med artikel 53.2 inte längre kan ansöka om en ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket.

2. Om inte annat föreskrivs, skall denna förordning inte påverka rätten att enligt en medlemsstats civilrättsliga, förvaltningsrättsliga eller straffrättsliga lagstiftning, eller enligt gemenskapsrätten, väcka talan om att förbjuda bruk av ett gemenskapsvarumärke, i den utsträckning som bruk av ett nationellt varumärke kan förbjudas enligt denna medlemsstats lagstiftning eller enligt gemenskapsrätten.

*Artikel 107*

**Äldre rättigheter som gäller lokalt**

1. Innehavaren av en äldre rättighet som gäller lokalt får motsätta sig användning av gemenskapsvarumärket inom det område där denna rättighet åtnjuter skydd, i den mån lagstiftningen i den berörda medlemsstaten tillåter detta.

2. Bestämmelsen i punkt 1 skall inte tillämpas, om innehavaren av den äldre rättigheten under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att gemenskapsvarumärket använts inom det område där denna rättighet åtnjuter skydd, och han under samma tid varit medveten om användningen, såvida inte ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

3. Innehavaren av ett gemenskapsvarumärke skall inte vara berättigad att motsätta sig användning av en sådan rättighet som avses i punkt 1 även om den rättigheten inte längre kan göras gällande mot gemenskapsvarumärket.

AVSNITT 3

**OMVANDLING TILL NATIONELL VARUMÄRKESANSÖKAN**

*Artikel 108*

**Begäran om omvandling**

1. Sökanden eller innehavaren av ett gemenskapsvarumärke får begära omvandling av sin ansökan om gemenskapsvarumärke eller av sitt gemenskapsvarumärke till en ansökan om nationellt varumärke

a) i den mån ansökan om gemenskapsvarumärket avslås, återkallas, eller anses återkallad,

b) i den mån gemenskapsvarumärket upphör att ha rättsverkan.

2. Omvandling får inte ske

a) om rättigheterna för innehavaren av gemenskapsvarumärket har upphävts på grund av underlåten användning, med mindre gemenskapsvarumärket i den medlemsstat för vilken omvandlingen begärs har använts på ett sådant sätt som kan anses som verkligt bruk enligt den medlemsstatens lagstiftning,

b) för skydd i en medlemsstat där det i enlighet med byråns beslut eller beslut av nationell domstol föreligger ett registreringshinder för eller grund för att upphäva eller ogiltighetsförklara en ansökan om gemenskapsvarumärke eller gemenskapsvarumärket.

▼B

3. För den nationella varumärkesansökan som är resultatet av en omvandling av ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om gemenskapsvarumärke, skall i den berörda medlemsstaten dagen för ansökan av gemenskapsvarumärket i fråga eller prioritetsdagen för ansökningen i fråga gälla, samt i förekommande fall det företräde för ett i denna stat befintligt varumärke, som i enlighet med artikel 34 eller 35 yrkas.

4. Om

— en ansökan om gemenskapsvarumärke anses återkallad eller avslås genom ett beslut av byrån vilket vunnit laga kraft, eller

— gemenskapsvarumärket upphör att gälla till följd av ett lagakraftvunnet beslut från byrån eller till följd av en registrering om avstående av gemenskapsvarumärket,

skall byrån underrätta sökanden eller innehavaren om att begäran om omvandling får göras inom tre månader från dagen för denna underrättelse.

5. Om en ansökan om ett gemenskapsvarumärke återkallas eller gemenskapsvarumärket upphör att gälla på grund av underlåtenhet att förnya registreringen, skall begäran om omvandling ges in inom tre månader räknat från den dag när ansökan om gemenskapsvarumärket återkallades eller registreringen av gemenskapsvarumärket löpte ut.

6. Om ett gemenskapsvarumärke upphör att gälla till följd av en nationell domstols avgörande, skall begäran om omvandling ges in inom tre månader räknat från den dag då detta avgörande vann laga kraft.

7. Den rättsverkan som avses i artikel 32 skall förfalla om begäran inte ges in i rätt tid.

*Artikel 109*

**Framställan, offentliggörande och överlämnande av begäran om omvandling**

1. En begäran om omvandling skall ges in till byrån och skall innehålla uppgift om de medlemsstater i vilka det önskas förfarande med ansökan om registrering av ett nationellt varumärke. Begäran skall inte anses ingiven förrän omvandlingsavgiften har betalats.

2. Om ansökan om ett gemenskapsvarumärke har offentliggjorts, skall mottagandet av en sådan begäran om omvandling föras in i registret över gemenskapsvarumärken och denna begäran offentliggöras.

3. Byrån skall kontrollera om omvandlingen får ske i enlighet med artikel 108.1, om begäran har gjorts inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 108.4, 108.5 eller 108.6, beroende på vilken bestämmelse som skall tillämpas, och om omvandlingsavgiften har betalats. Om dessa villkor har uppfyllts skall byrån överlämna begäran till de centrala organen för industriell äganderätt i de stater som anges däri. På hemställan av det centrala organet för industriell äganderätt i en berörd stat skall byrån överlämna alla de upplysningar som gör det möjligt för organet att pröva om begäran kan bifallas.

*Artikel 110*

**Formella krav för omvandling**

1. Det centrala organ för industriell äganderätt till vilken begäran överlämnas skall pröva om den kan tas upp till prövning.

2. En ansökan om gemenskapsvarumärke eller ett gemenskapsvarumärke som överlämnats i enlighet med artikel 109 får inte underkastas sådana formella krav i nationell lagstiftning som avviker från eller går utöver dem som föreskrivs i denna förordning eller i tillämpningsföreskrifterna.

3. Det centrala organ för industriell äganderätt till vilken begäran överlämnats får kräva att sökanden inom viss tid, minst två månader, skall

▼B

a) betala den nationella ansökningsavgiften,

b) ge in en översättning till ett av den berörda statens officiella språk av ansökan och bilagerade handlingar,

c) uppge en adress i staten i fråga där han kan delges,

d) tillhandahålla en återgivning av varumärket i det antal kopior som staten i fråga bestämmer.

AVDELNING XII

## BYRÅN

AVSNITT 1

### ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 111*

**Rättslig ställning**

1. Byrån skall vara ett gemenskapsorgan. Den skall vara en juridisk person.

2. Byrån skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; den skall särskilt kunna förvärva eller avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

3. Byrån skall företrädas av sin direktör.

*Artikel 112*

**Personal**

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av institutionerna inom Europeiska gemenskapen för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor skall gälla för byråns personal, med undantag för ledamöterna av överklagandenämnderna, för vilka artikel 131 skall gälla.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 120 skall byrån gentemot de anställda utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och i anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer varje institution.

*Artikel 113*

**Privilegier och immuniteter**

Protokollet om Europeiska gemenskapernas privilegier och immuniteter skall gälla för byrån.

*Artikel 114*

**Skadeståndsansvar**

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet ifråga.

2. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av byrån.

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall byrån ersätta skada som orsakats av dess enheter eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.

4. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att pröva tvister om ersättning för de skador som avses i punkt 3.

▼B

5. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån skall regleras av de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

*Artikel 115*

**Språk**

1. Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke skall ges in på ett av Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Byråns språk skall vara engelska, franska, italienska, spanska och tyska.

3. Sökanden skall ange ett andra språk, som skall vara ett av byråns språk, och som den sökande kan godkänna som handläggningsspråk vid eventuella invändnings-, upphävande- eller ogiltighetsförfaranden.

Om ansökan inte har ingivits på ett av byråns språk skall byrån sörja för att ansökan, som beskrivs i artikel 26.1, översätts till det språk som sökanden har angett.

4. När den som ansöker om registrering av ett gemenskapsvarumärke är ensam part inför byrån skall handläggningsspråket vara det språk på vilket ansökan har ingivits. Om ansökan inte har ingivits på ett av byråns språk kan byrån sända skriftliga meddelanden till den sökande på det andra språk som denne har angivit i ansökan.

5. Ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet skall ges in på något av byråns språk.

6. Om det språk som i enlighet med punkt 5 har valts för ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet är det språk på vilket ansökan om varumärke har ingivits eller det andra språk som har angivits i ansökan, skall detta språk vara handläggningsspråk.

Om det språk som i enlighet med punkt 5 har valts för ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet varken är det språk på vilket ansökan om varumärke har ingivits eller det andra språk som har angivits i ansökan, är den som ansöker om invändning, upphävande eller ogiltighet skyldig att på egen bekostnad låta översätta sin ansökan antingen till det språk som används i ansökan om varumärke, om det är ett av byråns språk, eller till det andra språk som har angivits i ansökan. Översättningen skall ges in inom den tid som anges i tillämpningsföreskrifterna. Det språk till vilket handlingen har översatts skall därefter bli handläggningsspråk.

7. Parterna i invändnings-, upphävande-, ogiltighets- och överklagandeförfaranden kan enas om att använda något annat av Europeiska gemenskapens officiella språk som handläggningsspråk.

*Artikel 116*

**Offentliggörande, införande i registret**

1. En ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, som beskrivs i artikel 26.1, och alla övriga uppgifter som skall offentliggöras i enlighet med denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna skall offentliggöras på alla Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Alla uppgifter i registret över gemenskapsvarumärken skall införas på alla Europeiska gemenskapens officiella språk.

3. Vid bristande överensstämmelse skall texten på det av byråns språk på vilket ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke har ingivits gälla. Om ansökan har givits in på ett av Europeiska gemenskapens officiella språk, som inte är ett av byråns språk, skall texten på det andra språk som den sökande har angivit gälla.

*Artikel 117*

Det översättningsarbete som krävs för att byrån skall kunna bedriva sin verksamhet skall utföras av unionsorganens översättningscenter, så snart detta inleder sin verksamhet.

▼B

*Artikel 118*

**Laglighetskontroll**

1. Kommissionen skall kontrollera lagligheten av de åtgärder som byråns direktör vidtar, för vilka det inte föreskrivs i gemenskapslagstiftningen att laglighetskontroll skall företas av något annat organ, samt av de åtgärder som vidtas av den budgetkommitté som skall inrättas inom byrån i enlighet med artikel 133.

2. Kommissionen skall begära att de i punkt 1 angivna åtgärder som är olagliga skall ändras eller ogiltigförklaras.

3. Varje medlemsstat eller varje person som är direkt och personligt berörd kan till kommissionen hänskjuta varje åtgärd som uttryckligen eller underförstått avses i punkt 1 för prövning av dess laglighet. Denna framställning skall riktas till kommissionen inom två veckor från den dag då den berörda parten först fick kännedom om den aktuella åtgärden. Kommissionen skall fatta beslut inom en månad. Om inget beslut har fattats inom denna tid skall ärendet anses ha avslagits.

▼M3

*Artikel 118a*

**Tillgång till handlingar**

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ([1]) skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

2. Styrelsen skall anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001 inom sex månader från och med ikraftträdandedagen för rådets förordning (EG) nr 1653/2003 av den 18 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken ([2]).

3. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas hos ombudsmannen eller genom att väcka talan inför domstolen enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

▼B

AVSNITT 2

**BYRÅNS LEDNING**

*Artikel 119*

**Direktörens befogenheter**

1. Byrån skall ledas av en direktör.

2. Direktören skall särskilt ha följande uppgifter och befogenheter:

a) Han skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att byråns verksamhet skall kunna bedrivas, däribland att utfärda interna administrativa föreskrifter och att offentliggöra meddelanden.

b) Han kan förelägga kommissionen förslag till ändringar av denna förordning, av tillämpningsföreskrifterna, förfarandereglerna för överklagandenämnderna, avgiftsbestämmelserna samt av alla övriga bestämmelser för gemenskapsvarumärken efter samråd med styrelsen samt, vad gäller avgifts- och budgetbestämmelserna i denna förordning, budgetkommittén.

c) Han skall göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter och genomföra budgeten.

d) Han skall varje år förelägga kommissionen, Europaparlamentet och styrelsen en verksamhetsrapport.

([1]) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) EUT L 245, 29.9.2003, s. 36.

▼B

e) Han skall gentemot de anställda utöva de befogenheter som anges i artikel 112.2.

f) Han får delegera sina befogenheter.

3. Direktören skall biträdas av en eller flera vice direktörer. Om direktören är frånvarande eller har förhinder skall vice direktören eller en av vice direktörerna ersätta honom i enlighet med det förfarande som fastställs av styrelsen.

*Artikel 120*

**Utnämning av högre tjänstemän**

1. Byråns direktör skall utnämnas av rådet på grundval av en av styrelsen upprättad förteckning över högst tre kandidater. Direktören kan avsättas av rådet på styrelsens förslag.

2. Direktörens mandatperiod skall vara högst fem år. Mandatperioden kan förnyas.

3. Byråns vice direktör eller vice direktörer skall utnämnas och avsättas i enlighet med det förfarande som anges i punkt 1 efter samråd med direktören.

4. Rådet skall utöva disciplinär myndighet över de tjänstemän som avses i punkterna 1 och 3.

AVSNITT 3

**STYRELSEN**

*Artikel 121*

**Inrättande och befogenheter**

1. En styrelse skall inrättas vid byrån. Styrelsen skall ha de befogenheter som anges nedan, utan att detta påverkar de befogenheter som tilldelas budgetkommittén i avsnitt 5 - budget och finansiell kontroll.

2. Styrelsen skall upprätta de förteckningar över kandidater som anges i artikel 120.

3. Den skall i enlighet med artikel 143.3, fastställa från och med vilket datum ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke skall kunna ges in.

4. Den skall bistå direktören med råd i frågor som ligger inom byråns kompetensområde.

5. Den skall rådfrågas innan riktlinjer för byråns handläggning av ärenden antas samt i de övriga fall som fastställs i denna förordning.

6. Den kan avge yttranden till och begära upplysningar från direktören och kommissionen, när den anser det nödvändigt.

*Artikel 122*

**Sammansättning**

1. Styrelsen skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen samt suppleanter för dessa.

2. Styrelseledamöterna kan biträdas av rådgivare eller experter, om inte annat sägs i dess arbetsordning.

*Artikel 123*

**Ordförandeskap**

1. Styrelsen skall välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden skall ersätta ordföranden om denne har förhinder.

2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden skall vara tre år. Mandaten kan förnyas.

▼B

*Artikel 124*

**Sammanträden**

1. Styrelsen skall kallas till sammanträden av dess ordförande.

2. Byråns direktör skall delta i överläggningarna om inte annat beslutas av styrelsen.

3. Styrelsen skall hålla ordinarie sammanträde en gång om året. I övrigt skall den sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna.

4. Styrelsen skall själv anta sin arbetsordning.

5. Styrelsen skall fatta beslut med enkel majoritet bland medlemsstaternas företrädare. En majoritet av tre fjärdedelar av medlemsstaternas företrädare krävs emellertid för beslut som styrelsen har att fatta enligt artikel 120.1 och 120.3. I båda fallen har varje medlemsstat en röst.

6. Styrelsen får bjuda in observatörer att delta i dess sammanträden.

7. Styrelsens sekretariat skall tillhandahållas av byrån.

AVSNITT 4

**TILLÄMPNING AV FÖRFARANDEN**

*Artikel 125*

**Behörighet**

Följande skall vara behöriga att besluta i samband med de förfaranden som anges i denna förordning:

a) Granskarna.

b) Invändningsenheterna.

c) Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor.

d) Annulleringsenheterna.

e) Överklagandenämnderna.

*Artikel 126*

**Granskare**

Granskarna svarar för att på byråns vägnar fatta beslut om ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke, inbegripet de frågor som anges i artiklarna 36, 37, 38 och 66, utom när frågorna ligger inom en invändningsenhets befogenhet.

*Artikel 127*

**Invändningsenheter**

1. Invändningsenheterna svarar för att fatta beslut om invändningar mot ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke.

2. En invändningsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst en av ledamöterna skall vara jurist.

*Artikel 128*

**Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor**

1. Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor svarar för att fatta de beslut som krävs enligt denna förordning och som inte ligger inom granskarnas, invändningsenheternas eller annulleringsenheternas befogenhet. Den skall särskilt svara för att fatta beslut om införande av uppgifter i registret över gemenskapsvarumärken.

2. Den skall också svara för att föra den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 89.

3. Enhetens beslut skall fattas av en ledamot.

▼B

*Artikel 129*

**Annulleringsenheter**

1. Annulleringsenheterna svarar för att fatta beslut om ansökningar om ett gemenskapsvarumärkes upphävande eller ogiltighet.

2. En annulleringsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst en av ledamöterna skall vara jurist.

*Artikel 130*

**Överklagandenämnder**

1. Överklagandenämnderna svarar för att besluta om överklaganden av beslut som meddelats av granskarna, invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna.

2. Överklagandenämnderna skall bestå av tre ledamöter. Minst två av ledamöterna skall vara jurist.

*Artikel 131*

**Ledamöternas oavhängighet i överklagandenämnderna**

1. Ledamöterna av överklagandenämnderna, inbegripet ordförandena, skall utnämnas för en mandatperiod på fem år i enlighet med det förfarande som anges i artikel 120 för utnämning av byråns direktör. De får under denna tid inte skiljas från sina uppdrag, om det inte finns tungt vägande skäl för detta och Europeiska gemenskapernas domstol, på anmodan av det organ som utnämnde dem, har beslutat att så skall ske. Deras mandat kan förnyas.

2. Ledamöterna av överklagandenämnderna skall vara oavhängiga. Vid beslutsfattandet skall de inte vara bundna av några instruktioner.

3. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte vara granskare eller ledamöter av invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor eller annulleringsenheterna.

*Artikel 132*

**Jäv**

1. Granskarna och ledamöterna av enheterna inom byrån samt av överklagandenämnderna får inte delta i handläggningen av ett ärende om de har något personligt intresse av saken eller om de tidigare har företrätt någon av parterna i saken. Två av de tre ledamöterna av en invändningsenhet får inte ha deltagit i behandlingen av ansökan. Ledamöterna av annulleringsenheterna får inte delta i handläggningen av ett ärende om de har deltagit i det slutliga beslutet i denna sak i samband med registrering av varumärket eller en invändning. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte delta i handläggningen av överklaganden om de har deltagit i det beslut som överklagas.

2. Om en ledamot av en enhet inom byrån eller av en överklagandenämnd anser att han inte bör delta i handläggningen av ett ärende, på grund av något av de skäl som anges i punkt 1 eller av någon annan anledning, skall han underrätta sin enhet om detta.

3. Varje part i ett överklagande, som anser att en granskare eller en ledamot av en enhet inom byrån eller av en överklagandenämnd är jävig på grund av något av de skäl som anges i punkt 1 eller vars opartiskhet i övrigt kan ifrågasättas, kan invända mot att denne deltar i handläggningen av överklagandet. Invändningen skall avvisas om parten i ett överklagande har vidtagit åtgärder i ärendet trots tidigare kännedom om att grund för jäv förelåg. Invändning får inte göras på grund av en granskares eller ledamots nationalitet.

4. Enheterna inom byrån och överklagandenämnderna skall, i de fall som anges i punkterna 2 och 3, fatta beslut utan att den berörda ledamoten deltar. Vid beslutsfattandet skall suppleanten träda i den

▼B

ledamots ställe som inte anser sig kunna delta i handläggningen eller mot vilken jäv har invänts.

AVSNITT 5

**BUDGET OCH FINANSIELL KONTROLL**

*Artikel 133*

**Budgetkommitté**

1. En budgetkommitté skall inrättas inom byrån. Budgetkommittén skall ha de befogenheter som den tilldelas i detta avsnitt samt i artikel 39.4.

2. Artiklarna 121.6, 122, 123, 124.1-4 och 124.6-7 skall tillämpas på budgetkommittén.

3. Budgetkommittén skall fatta beslut med enkel majoritet bland medlemsstaternas företrädare. En majoritet av tre fjärdedelar av medlemsstaternas företrädare krävs emellertid för beslut som budgetkommittén är bemyndigad att fatta enligt artiklarna 39.4, 135.3 och 138. I båda fallen har varje medlemsstat en röst.

*Artikel 134*

**Budget**

1. Byråns samtliga inkomster och utgifter skall beräknas för varje budgetår, som skall sammanfalla med kalenderåret, och redovisas i byråns budget.

2. Inkomster och utgifter i budgeten skall balansera varandra.

3. De budgeterade inkomsterna skall, förutom eventuella övriga inkomster, bestå av de avgifter som skall betalas enligt avgiftsbestämmelserna och, i den utsträckning det är nödvändigt, av ett bidrag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget, kommissionens avsnitt, under en särskild budgetrubrik.

*Artikel 135*

**Upprättande av budget**

1. Direktören skall varje år göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter för följande budgetår och senast den 31 mars varje år överlämna den till budgetkommittén tillsammans med en förteckning över tjänsterna.

2. Om budgetberäkningen innefattar bidrag från gemenskapen skall budgetkommittén omedelbart vidarebefordra beräkningen till kommissionen, som i sin tur skall vidarebefordra den till gemenskapernas budgetansvariga myndighet. Kommissionen får bifoga ett eget yttrande tillsammans med en alternativ beräkning.

3. Budgetkommittén skall anta budgeten som också skall innehålla byråns tjänsteförteckning. Om beräkningen innefattar bidrag från gemenskapernas allmänna budget skall byråns budget vid behov justeras.

▼M3

*Artikel 136*

**Revision och kontroll**

1. Inom byrån skall en funktion för intern revision införas, och dess verksamhet skall bedrivas under beaktande av relevanta internationella normer. Internrevisorn, som utsesav ordföranden, skall ansvara inför honom för kontrollen av att systemen och förfarandena för byråbudgetens genomförande fungerar väl.

2. Internrevisorn skall bistå ordföranden med råd vid hanteringen av risker genom självständiga synpunkter på utvärderings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att lämna rekommendationer om hur

▼M3

villkoren för att utföra olika uppgifter kan förbättras, samt främja en sund ekonomisk förvaltning.

3. Ansvaret för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller anpassade till uppgifterna skall ligga hos utanordnaren.

▼B

*Artikel 137*

**Revision av räkenskaper**

1. Direktören skall senast den 31 mars varje år överlämna byråns räkenskaper över totala inkomster och utgifter under föregående budgetår till kommissionen, Europaparlamentet, budgetkommittén och revisionsrätten. Revisionsrätten skall granska dem i enlighet med artikel 188c i fördraget.

2. Budgetkommittén skall bevilja byråns direktör ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.

*Artikel 138*

**Finansiella bestämmelser**

Budgetkommittén skall, efter samråd med kommissionen och Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, anta interna finansiella bestämmelser i vilka särskilt skall anges förfarandet för att upprätta och genomföra byråns budget. I den utsträckning det är förenligt med byråns särskilda karaktär skall de finansiella bestämmelserna vägledas av de budgetbestämmelser som gäller för andra organ som har inrättats av gemenskapen.

*Artikel 139*

**Avgiftsbestämmelser**

1. I avgiftsbestämmelserna skall särskilt fastställas avgifternas storlek och hur de skall tas ut.

2. Avgifterna skall fastställas på en sådan nivå att inkomsterna från dessa i princip är tillräckliga för att balansera byråns budget.

3. Avgiftsbestämmelserna skall antas och ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 141.

AVDELNING XIII

**SLUTBESTÄMMELSER**

*Artikel 140*

**Tillämpningsföreskrifter för gemenskapen**

1. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas.

2. Förutom de avgifter som anges i föregående artiklar skall avgifter tas ut i enlighet med tillämpningsföreskrifterna i de fall som anges nedan:

1. Ändring av återgivningen av ett gemenskapsvarumärke.
2. Försenad inbetalning av registreringsavgift.
3. Utfärdande av kopia av registreringsbevis.
4. Registrering av överlåtelse av ett gemenskapsvarumärke.
5. Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till ett gemenskapsvarumärke.
6. Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en ansökan om gemenskapsvarumärke.
7. Avförande av en licens eller annan rättighet från registret.
8. Ändring av ett registrerat varumärke.
9. Utfärdande av registerutdrag.

▼B

10. Tillhandahållande av akter.

11. Utlämnande av kopior av handlingar.

12. Utlämnande av en bestyrkt kopia av ansökan.

13. Lämnande av uppgifter om ett ärende.

14. Omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande.

3. Tillämpningsföreskrifterna och rättegångsreglerna för överklagandenämnderna skall antas och ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 141.

▼M2

*Artikel 141*

**Inrättande av en kommitté och förfaranden för antagande av tillämpningsföreskrifter**

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för avgifter, tillämpningsföreskrifter och förfaranden i överklagandenämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ([1]) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

*Artikel 142*

**Förenlighet med andra bestämmelser i gemenskapsrätten**

Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([2]), särskilt artikel 14, skall inte påverkas av den här förordningen.

*Artikel 143*

**Ikraftträdande**

1. Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Medlemsstaterna skall inom tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa artiklarna 91 och 110 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

3. Ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke kan ges in till byrån från och med det datum som fastställs av styrelsen på förslag av byråns direktör.

4. Ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke som ges in inom tre månader före det datum som anges i punkt 3 skall anses ha ingivits detta datum.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 1.